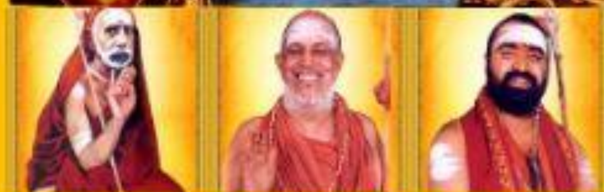
Guru Samarpanam Series

Equality of Sri Chandrashekas

By Ra. Ganapathi

ಶ್ರೀ ಚಂದ್ರಶೇಖರೆಂದ್ರದ್ವಯರ

ಅಂತರಾತ್ಮೃತ್ವ

Kannada Compillation by L. Srinivas

06

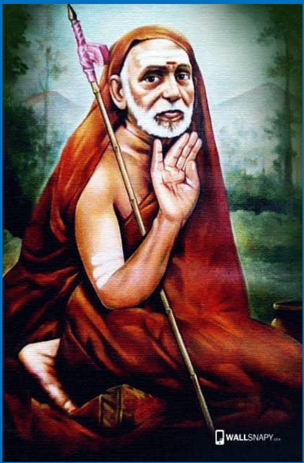

Equality of Sri Chandrashekas

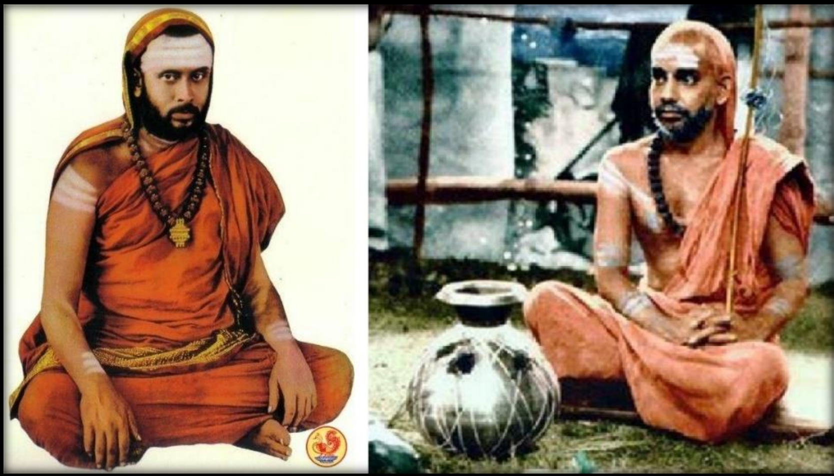
By Ra. Ganapathi

ಕಂಚಿ ಮತ್ತು ಶೃಂಗೇರಿಯ ಚಂದ್ರಶೇಖರರು

– – –

ರಾ. ಗಣಪತಿಯವರು ಅರ್ಥೈಸಿಕೊಂಡಂತೆ

ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ - L. ಶ್ರೀನಿವಾಸ

ಮೂಲ ಲೇಖಕರ ಪರಿಚಯ

ರಾ ಗಣಪತಿಯು ವಿನಾಯಕ ಚತುರ್ಥಿಯ ದಿನ, 1 ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ 1935 ರಂದು ಜನಿಸಿದರು. ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಈ ಹೆಸರು ಬಂದಿತು. ವೈದಿಕ ವಿದ್ವಾಂಸರು ಮತ್ತು ವಾಣಿಜ್ಯ ತೆರಿಗೆ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರಿ ಅವರ ತಂದೆ ಸಿ.ವಿ. ರಾಮಚಂದ್ರ ಅಯ್ಯರ್, ತಾಯಿ ಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿ, ವಕೀಲರ ಕುಟುಂಬದಿಂದ ಬಂದ ಧರ್ಮನಿಷ್ಠ ಮಹಿಳೆ.

ರಾ ಗಣಪತಿ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಗೌರವ ಪದವೀಧರರಾಗಿದ್ದರು. ವರದಿಗಾರನಾಗಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯದ ನಂತರ, ಅವರು ತಮಿಳು ಪತ್ರಿಕೆಯಾದ ಕಲ್ಕಿಯನ್ನು ಸೇರಿದರು. ಮತ್ತು ಕನ್ಯಾ ಎಂಬ ಕಾವ್ಯನಾಮದಲ್ಲಿ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ನಿಯಮಿತವಾಗಿ ಲೇಖನಗಳನ್ನು ನೀಡುತ್ತಿದ್ದರು ಮತ್ತು ಧರ್ಮ, ದೇವಾಲಯಗಳು ಮತ್ತು ಮಹಾಕಾವ್ಯ-ಸಂಚಿಕೆಗಳ ಕುರಿತು ಕಲಾವಿದರ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯಗಳನ್ನು ಸಲಹೆ ಮಾಡಿದರು. ಮುತ್ತುಸ್ವಾಮಿ ದೀಕ್ಷಿತರ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಶ್ರೀ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯಯ್ಯ ನಮಸ್ತೆಯಿಂದ ಅರಿಯಕುಡಿ ರಾಮಾನುಜ ಅಯ್ಯಂಗಾರ್‌ಗೆ ಕಂಚಿ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಗಳ ವಿವರಣೆಯ ಕುರಿತಾದ ಲೇಖನವು ಅವರ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಮತ್ತು ಹೆಚ್ಚು ಉಲ್ಲೇಖಿತ ಲೇಖನಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾಗಿದೆ.

ಅವರ ಮೊದಲ ದೊಡ್ಡ ಕೃತಿ ಜಯ ಜಯ ಶಂಕರ, ಇದು 1962 ರಲ್ಲಿ ಕಲ್ಕಿಯಲ್ಲಿ ಧಾರಾವಾಹಿಯಾಗಿ ಪ್ರಕಟವಾಯಿತು. ಈ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಆದಿ ಶಂಕರರು ಮತ್ತು ಅವರ ಅದ್ವೈತ ತತ್ವದ ಬಗ್ಗೆ ಓದುತ್ತಾ, ಸ್ಪಷ್ಟೀಕರಣಕ್ಕಾಗಿ ಕಾಂಚಿ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಭೇಟಿಯಾಗಲು ಹೋದರು ಮತ್ತು ಅಂತಹ ಸಂಕೀರ್ಣ ವಿಷಯದ ಲೇಖಕನನ್ನು ಯುವಕನೊಬ್ಬನನ್ನು ನೋಡಿ

ಆಶ್ಚರ್ಯಚಕಿತರಾದರು. ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಕಲ್ಕಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ ನಂತರ, ಅವರು ರಾಮಕೃಷ್ಣ, ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದ, ಶಾರದಾ ದೇವಿ ಮತ್ತು ಮೀರಾ ಅವರಂತಹ ಹಲವಾರು ಇತರ ಸಂತರ ಜೀವನಚರಿತ್ರೆಗಳನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ.

25 ವರ್ಷಗಳ ಸೇವೆಯ ಕಲ್ಕಿಯನ್ನು ತೊರೆದ ನಂತರ, ಅವರು ಧಾರ್ಮಿಕ ದಿಗ್ಗಜರಾದ ಕಂಚಿ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಗಳವರ ಜೀವನ ಮತ್ತು ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಸ್ಪರ್ಶಿಸುವ ಹಲವಾರು ಪುಸ್ತಕಗಳು ಮತ್ತು ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಬರೆದರು. ಇದನ್ನು **"ದೈವತಿನ್ ಕುರಳ್"** ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ, ಅಂದರೆ "ದೇವರ ಧ್ವನಿ", ಸತ್ಯ ಸಾಯಿ ಬಾಬಾ, ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದ, ರಮಣ ಮಹರ್ಷಿ, ಯೋಗಿ ರಾಮಸುರತ್‌ಕುಮಾರ್, ಮತ್ತು ಇತರರ ಕೃತಿಗಳನ್ನೂ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ.

ರಾ ಗಣಪತಿ 20 ಫೆಬ್ರವರಿ 2012 ರಂದು ಮಹಾ ಶಿವರಾತ್ರಿ ದಿನದಂದು ನಿಧನರಾದರು. ಅಂದಹಾಗೆ, ಅವರು ಹುಟ್ಟಿದ ದಿನ ಮತ್ತು ಸತ್ತ ಎರಡೂ ದಿನಗಳು ಹಿಂದೂಗಳಿಗೆ ವಿಶೇಷ ದಿನಗಳಾಗಿವೆ.

ಅನುವಾದಕರ ಉದ್ದೇಶ

ನನ್ನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಹಂತದಲ್ಲೂ ದೇವರ ಸಹಾಯವಿರುವುದರಿಂದ ಹಾಗೂ ನಾನು ಯಾವುದರಲ್ಲೂ ಪರಿಣಿತಿ ಹೊಂದಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ನನ್ನ ಬಾಳಿನ ಪ್ರತಿ ಹಂತದಲ್ಲೂ ನನ್ನ ಜೊತೆಯಿರುವ ದೇವತಾ ಪುರುಷರ ಆಶೀರ್ವಾದದ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ನಾನು ನನ್ನ 50 ರ ನಂತರದ ಜೀವನವನ್ನು ಸದ್ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಮುಡುಪಿಡಲು ಇಚ್ಚಿಸಿ, ನನ್ನ ಕೆಲಸವನ್ನು ತೊರೆದು ಯಾವ ಪರಿಣಿತಿಯೂ ಇಲ್ಲದೆ ಮತ್ತು ಯಾವುದೇ ವೈದಿಕ ಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದೆ ಗುರುಗಳ ಮೇಲೆ ಭಾರವಿರಿಸಿ ಹೊರಟೆ. ನನ್ನ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ನಡೆಯನ್ನೂ ತಮ್ಮ ಹೆಜ್ಜೆಯ ಮೇಲಿರಿಸಿಕೊಂಡು ಗುರುಗಳು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ನಾನು ಬಹಳಷ್ಟು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಕೆಲವು "ಅತೀ-ಭಕ್ತರ" ವಿಚಾರದಲ್ಲಿನ ಕಂಚಿ-ಶೃಂಗೇರಿ ಶಿಷ್ಯ ಪರಂಪರೆಯಲ್ಲಿನ ವೈಮನಸ್ಸಿನ ವಿಷಯವಾಗಿ ಗೊಂದಲದಲ್ಲಿದ್ದೆ ಹಾಗೂ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಯಾರನ್ನೂ ಅತಿಯಾಗಿ ವಿಚಾರಿಸದೆ, ನನ್ನ ಸ್ವಯಿಚ್ಚೆಯಿಂದ ಇಬ್ಬರೂ ಗುರುವರೇಣ್ಯರ ಅನುಗ್ರಹವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದೆ. ಆದರೆ ನನ್ನ ಮನದಲ್ಲಿ ಬಹಳಷ್ಟು ಪೂಜಾ ಸಭೆಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆಸುವ ಬೇದಬಾವವನ್ನು ಹೇಗೆ ಬಿಡಿಸಿ ಎರಡು ಮಠದಲ್ಲಿರುವ "ಅತೀ-ಭಕ್ತ"ರಿಗೆ ಇದು ಕೇವಲ ನಮ್ಮ ಮೂಡ ನಂಬಿಕೆಯಾಗಿದ್ದು, ಮಹಾತ್ಮರಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಗೊಂದಲವಿಲ್ಲವೆಂಬ ಸತ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿಸಲು ಕಾತೋರೆಯುತ್ತಿದ್ದೆ. ಆದರೆ ನಾನು ಯಾವುದೇ ವಿದ್ವಾಂಸನಲ್ಲವಾದ್ದರಿಂದ ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದೆ. ಈಗ ನಾನು ನನ್ನ ಸ್ವಾರ್ಥವನ್ನು ತೊರೆದು ಗುರುವರೇಣ್ಯರ ಪಾದಾರವಿಂದಕ್ಕೆ ಮಣಿದಿರುವುದರಿಂದಲೋ ಏನೋ, ನನಗೆ ಶ್ರೀ ರಾ. ಗಣಪತಿಯವರ ಈ ಲೇಖನವನ್ನು ಓದುವ ಭಾಗ್ಯ ದೊರೆಯಿತು. ಕೂಡಲೆ ಇದನ್ನು ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಭಾಷಾಂತರಿಸಿ ನಿಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇರಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಸತ್ಯಾಸತ್ಯತೆಯ ವಿಮರ್ಶೆಯನ್ನು ನಿಮಗೇ ಬಿಟ್ಟು, ಆ ಗುರುವರೇಣ್ಯರು ನನಗೆ ದಯಪಾಲಿಸಿದ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ನಿಭಾಯಿಸಲು ಶಕ್ತಿಕೊಡಲೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಿಂದ ಮುನ್ನುಗ್ಗುತ್ತೇನೆ.

ನಿವೇಧನೆ - ನಾನು ಬಹಳ ಕಾಲದಿಂದ ಈ ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆ ಹೇಗೆ ಚಿರಋಣಿಯಾಗಿರ ಬೇಕೆಂದು ಯೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ. ಆದರೆ ನನಗೆ ಎಂಬ ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯಾದ ಅರ್ಹತೆಗಳು ಹೊಂದಿಲ್ಲದಿರುವುದರಿಂದ ಈ ಮಹಾನ್ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಪ್ರಹರಿಸುವ ಮೂಲಕ ನನ್ನ ಚಿರು ಕಾಣಿಕೆಯನ್ನು ಹಿಂತಿರುಗಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ನನಗೆ ಯಾವುದೇ ಪಾಂಡಿತ್ಯವಿಲ್ಲ, ಸಂಸ್ಕೃತದ ಗಂಧವೂ ಇಲ್ಲ. ಆದರೂ ಕೆಲವು ಲೇಖನ ಮತ್ತು ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಗಳನ್ನು ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಬಾಷಾಂತರಿಸಿ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಇದರಲ್ಲಿರುವ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ದಯವಿಟ್ಟು ಕ್ಷಮಿಸಿ ಇದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವಿರೆಂಬ ಅಶಾದಾಯಕದಿಂದ ತೊಡಗಿದ್ದೇನೆ. ತಪ್ಪುಗಳ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ನನ್ನ ಇ ಮೇಲ್ srikamkri@gmail.com ಗೆ ಕಳಿಸಬೇಕಾಗಿ ವಿನಂತಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಕೃಷ್ಣಾರ್ಪಣಮಸ್ತು

ಕಂಚಿ ಮಹಾ ಸ್ವಾಮಿಗಳ್ ಅವರು ಮೇ 1994 ರಲ್ಲಿ 100 ವರ್ಷಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸುತ್ತಿದ್ದರೂ, ಅಕ್ಟೋಬರ್ 25, 1992 ರಲ್ಲಿ ನಾವು ಶ್ರೀ ಕಂಚಿಯ ಶತಮಾನೋತ್ಸವ ಆಚರಣೆಗೆ ತಯಾರಿ ನಡೆಸುತ್ತಿರುವಾಗ ಮೂರು ದಿನಗಳ ಹಿಂದೆ 100 ವರ್ಷಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸಿದ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಮಹಾನ್ ಋಷಿಗೂ ನಮನ ಸಲ್ಲಿಸುವ ಮೂಲಕ ನಾವು ದ್ವಿಗುಣವಾಗಿ ಆಶೀರ್ವಾದ ಪಡೆದಿರುವುದಾಗಿ ಎಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತೇವೆ. ಆ ಋಷಿಯ ಸನ್ಯಾಸ ನಾಮವೂ ಚಂದ್ರಶೇಖರ ಎಂಬುದೇ ವಿಚಿತ್ರ ಕಾಕತಾಳೀಯವಾಗಿದೆ.

ಅವರು ಬೇರೆ ಯಾರೂ ಶ್ರೀ ಚಂದ್ರಶೇಖರ ಭಾರತಿ ಶೃಂಗೇರಿಯ ಮಹಾ ಸ್ವಾಮಿಗಳು _ ಶ್ರೀ ಚಂದ್ರಶೇಖರೇಂದ್ರ ಸರಸ್ವತಿ ಕಂಚಿ ಪೀಠಾಧಿಪತಿಗಳಾಗಿದ್ದ ಇದೇ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಶೃಂಗೇರಿ ಶಂಕರ ಮಠವನ್ನು 42 ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಶ್ರೀ ಚಂದ್ರಶೇಖರ ಭಾರತಿ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿ ಶಂಕರಾಚಾರ್ಯರ ಪವಿತ್ರ ಪೀಠವನ್ನು ಅಲಂಕರಿಸಿದ್ದರು.

ಈ ಇಬ್ಬರು 'ಸೂರ್ಯ ಮತ್ತು ಚಂದ್ರ' ರಿದ್ದಂತೆ ಎಂಬ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಪದವನ್ನು ಪುನರಾವರ್ತಿಸುವ ಬದಲು, ಅವರು ಇಬ್ಬರೂ ಸೂರ್ಯನಲ್ಲಿ ಚಂದ್ರರಂತೆ ಇದ್ದರು ಎಂದು ನಾವು ಹೇಳಬೇಕು! 1912 ರಿಂದ 1954 ರ ವರೆಗೆ ಅವರು ಪೂರ್ಣ ಜ್ವಾಲೆಯ ಸೂರ್ಯನಂತೆ ಮತ್ತು ಅತ್ಯಂತ ವಿಶಿಷ್ಟವಾದ ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ ಕಠಿಣವಾದ ಶಾಸ್ತ್ರದ ಚಂದ್ರರಂತಿದ್ದರು. ಇಬ್ಬರೂ ಕೇವಲ ಉಪದೇಶ (ಬೋಧನೆ) ವನ್ನಲ್ಲದೆ ಜೀವಂತ ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ಆಚರಿಸಿ ತೋರಿಸಿಕೊಟ್ಟು, ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ಉಪದೇಶಿಸಿದರು. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರಿಬ್ಬರ ಮಾತುಗಳು ಮಂತ್ರಗಳ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದವು. ಇಬ್ಬರೂ ಮಹಾ ಋಷಿಗಳಾಗಿ, ನಿಜವಾದ ದೈವಿಕ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಾಗಿ ಸೂರ್ಯನಂತೆ ಉದಾತ್ತರಾಗಿದ್ದರು.

ಆದರೆ ಅವರ ಹೆಸರಿನಲ್ಲೇ ಚಂದ್ರನಿರುವಂತೆ, ಇದು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಪಾಪಪೂರ್ಣ ಮಾರ್ಗಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸುತ್ತಲಿರುವ ಈ ಜಗತ್ತಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ತೋರಿಸುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಅವರು ತಮ್ಮ ತಲೆಗಳ ಮೇಲೆ ಹೊತ್ತೊಯ್ಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದ್ದರಿಂದ 'ಚಂದ್ರಶೇಖರ" ಎಂಬ ಹೆಸರು ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಬಹಳ ಸೂಕ್ತವಾಗಿದೆ. ಮೂಲತಃ ಅನಂತ ಕರುಣೆಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುವ ಮೂಲ ಹೆಸರಿನ ಶಿವನು, ಪಾಪಿಯಾಗಿದ್ದ ಚಂದ್ರನನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಿ, ಅರ್ಧಚಂದ್ರಾಕೃತಿಗೆ ಇಳಿಸಿ ಮತ್ತು ತನ್ನ ಜಡೆಗೆ ಬಿಗಿದು ಅವನನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿದವನಾಗಿದ್ದಾನೆ.

ಈ ಎರಡು ಮಠಗಳ ಮುಖ್ಯಸ್ಥರ ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಅನೇಕ ಹೆಸರುಗಳಲ್ಲಿ 'ಚಂದ್ರಶೇಖರ' ಎಂಬ ಹೆಸರು ಮಾತ್ರ ಎರಡರಲ್ಲೂ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ ಎಂಬುದು ಗಮನಿಸಬೇಕಾದ ಸಂಗತಿ. ಕಂಚಿಯಲ್ಲಿ "ಚಂದ್ರಶೇಖರ" ಎಂಬ ಹೆಸರನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಗುರುಗಳಲ್ಲಿ ಮಹಾ ಪೆರಿಯವಾಳ್ ಏಳನೆಯವರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಶೃಂಗೇರಿ ಆಚಾರ್ಯರಲ್ಲಿ ಶೃಂಗೇರಿ ಮಠಕ್ಕೆ ಈ ಹೆಸರನ್ನು ಹೊಂದಿದ ನಾಲ್ಕನೆಯವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಕಂಚಿಯಲ್ಲಿ ಮಹಾದೇವ ಮತ್ತು ಚಂದ್ರಶೇಖರ ಎಂಬ ಹೆಸರುಗಳು 61 ರಿಂದ 67 ನೇ ಗುರುಗಳವರೆಗೆ ಪರ್ಯಾಯವಾಗಿ ಬಂದಿರುತ್ತವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಆ ಹೆಸರನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ 68 ನೇ ಪೆರಿಯವಾಳ್ ರವರಿಗೆ "ಚಂದ್ರಶೇಖರ" ರೆಂಬ ಹೆಸರು ಸಹಜವಾಗಿ ಬಂದಿದೆ. ಆದರೆ ಐದು ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ ಪೀಠಾರೋಹಣ ಮಾಡಿದ್ದ ಶೃಂಗೇರಿಯ ಪೀಠಾಧಿಪತಿಗಳಿಗೂ ಅವರ ಮಠದ ವಂಶಾವಳಿಯಲ್ಲಿ ಹದಿನೇಳನೆಯ ಪೂರ್ವಜರಿಂದ

450 ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ ಅದೇ ಹೆಸರು ಪಡೆದಿರುವುದು ಗಮನಾರ್ಹವಾಗಿದೆ ! ಪರಾಶಕ್ತಿಯ (ಮಾತೃ ಶಕ್ತಿ ಸರ್ವೋಚ್ಚ) ಈ ದೈವಿಕ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ, ಈ ಎರಡು ಪೀಠಗಳು ಒಂದೇ ಕಾರ್ಯದ ಮೇಲೆ ಕೇಂದ್ರೀಕೃತವಾಗಿರುವ ಎರಡು ಕಣ್ಣುಗಳು ಎಂದು ತೋರಿಸಲು ಇದು ಕಾಕತಾಳೀಯವಾಗಿ ಸಂಭವಿಸಿದೆ.

ಇದೇ ರೀತಿಯ ಇನ್ನೊಂದು ಕೂಡ ಇದೆ, ' ದಶನಾಮ ' (ಶಂಕರರ ಶಾಖೆಗಳ ಸನ್ಯಾಸಿಯ ಹತ್ತು ಹೆಸರುಗಳಲ್ಲಿ) ಕಂಚಿ ಪೀಠದ ಅಚಾರ್ಯರುಗಳು (ಇಂದ್ರ) ಸರಸ್ವತಿ ನಾಮವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಶೃಂಗೇರಿ ಪೀಠದ ಆಚಾರ್ಯರುಗಳು ತೀರ್ಥ ಮತ್ತು ಅರಣ್ಯ ಮುಂತಾದ ವಿಭಿನ್ನ ಬಿರುದುಗಳನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ, ನಾವು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿರುವ ಶೃಂಗೇರಿ ಆಚಾರ್ಯರ ಬಿರುದು ' ಭಾರತಿ ' ಎಂಬುದು ಕಲಿಕೆಯ ದೇವತೆಯಾದ ಸರಸ್ವತಿಯ ನಾಮವಾಗಿದೆ. ಸರಸ್ವತಿಗೆ ಶಾರದ ಎಂಬ ಇನ್ನೊಂದು ಹೆಸರಿದೆ. ಕಂಚಿಯ ಮಠ ಶೃಂಗೇರಿಯ ಶಾರದ ನಾಮಾವಾದ ಸರಸ್ವತಿಯನ್ನು ಮತ್ತು ಶಾರದಾ ಪೀಠದ ಸ್ವಾಮಿಗಳಿಗೆ “ಭಾರತಿ” ಎಂದು ಹೆಸರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಇಬ್ಬರೂ ಒಂದೇ ಹೆಸರನ್ನು ಹೊತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ' ಶರದ್ ' ಋತುವು ಅದರ ಹುಣ್ಣಿಮೆಯ ಸೌಂದರ್ಯಕ್ಕೆ ಹೆಸರುವಾಸಿಯಾಗಿದೆ. ಈ ಇಬ್ಬರು ಋಷಿಗಳು, ಚಂದ್ರನಂತೆ, ಅದ್ವೈತದ ಪ್ರಜ್ವಲಿಸುವ ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾದ ಸೂರ್ಯನ ಬೆಳಕನ್ನು ಇಡೀ ಜಗತ್ತಿಗೆ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುವಂತೆ ಉಪದೇಶದೇಶಿಸಲು ತಂಪಾದ ಚಂದ್ರನ ಬೆಳಕಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸಿದವರಾಗಿದ್ದಾರೆ ! ಅವರ ತಪಸ್ಸಿನಿಂದ ಉಂಟಾದ ಜ್ವಾಲೆಯು ಅವರ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ತಣ್ಣಗಾಗಿ ಮತ್ತು ಕರುಣೆಯಾಗಿ ಮಾರ್ಪಟ್ಟು ಚಂದ್ರನ ಬೆಳಕಿನಂತೆ ಭಕ್ತರನ್ನು ಸಾಂತ್ವನಗೊಳಿಸಿತ್ತಿದೆ.

ಇವೆರಡೂ ‘ಅಪರೂಪ’; ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಅವರು ಪರಸ್ಪರ ಹೋಲಿಸಬಹುದು! ಅವರು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ದಿನನಿತ್ಯದ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿರುವಾಗಲೂ ಅದ್ವೈತ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದ್ದರು. ಮಾನವೀಯತೆಯನ್ನು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಆಶೀರ್ವದಿಸಲು ಅವರು ಅಧಿಕೃತ ದೈವಿಕ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರು. ಅವರು ವಿದ್ವಾಂಸರನ್ನು ಬೆರಗುಗೊಳಿಸುವಷ್ಟು ಬೌದ್ಧಿಕವಾಗಿ ಅದ್ಭುತವಾಗಿದ್ದರು ಆದರೆ ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರಿಗೆ ಅವರ ಸ್ವಂತ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠ ವೇದಾಂತ ಸತ್ಯಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸುವಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡರು. ಅವರು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಶ್ರೇಷ್ಠರು ಮಾತ್ರ

ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವಿನಮ್ರರಾಗಿದ್ದರು. ಅವರು ಇಡೀ ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಸುಧಾರಣೆಗಳು ಮತ್ತು ಬದಲಾವಣೆಗಳೆಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುವ ಇಂದಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಅವರು ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಾಗಿ ಮತ್ತು ಧೈರ್ಯದಿಂದ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಜೀವನ ವಿಧಾನಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿದರು, ಪ್ರವಾಹದ ವಿರುದ್ಧ ಸುಲಭವಾಗಿ ಈಜುತ್ತಾರೆ. ಜಗದ್ಗುರು , `ಜಗದ್ಗುರು' ಎಂಬ ಬಿರುದುಗಳ ಹಿರಿಮೆಯಿಂದ ಉಬ್ಬಿಕೊಳ್ಳದೆ , ತಮ್ಮ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಎತ್ತರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಪಂಚದಿಂದ ದೂರವಿದ್ದವರು ಮತ್ತು ನಿಜವಾದ ಶರಣರು ಯಾರಿಗೂ ಕಲಿಸುವ ಹಂಬಲವನ್ನು ಹೊಂದಿರಲಿಲ್ಲ, ಏಕೆಂದರೆ ಅವರು ಆ ಬಿರುದನ್ನು ಸಹಿಸಿಕೊಂಡರು. ಅವರಿಗೆ ಕೇಳದೆ ಮತ್ತು ಅದರಲ್ಲಿರುವ ದೈವಿಕ ದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಿ, ಅವರು ಸಂಪೂರ್ಣ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆ ಮತ್ತು ಪ್ರಶಾಂತತೆಯಿಂದ ನೊಗವನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡರು.

ಈ ಎಲ್ಲಾ ಅಂಶಗಳಲ್ಲಿ ಅವರು ಪರಸ್ಪರ ಹೋಲಿಸಬಹುದು -- ಅನ್ಯೋನ್ಯಾ ಸದೃಶ.

ಇನ್ನೊಂದು ಸಾಮ್ಯತೆ ಇದೆ.

ತಮಿಳುನಾಡಿನ ಕಂಚಿಮಠದ ಮುಖ್ಯಸ್ಥರ ಮಾತೃಭಾಷೆ ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ಕರ್ನಾಟಕದ ಶೃಂಗೇರಿ ಮಠದ ಮುಖ್ಯಸ್ಥರ ಮಾತೃಭಾಷೆ ತೆಲುಗು.

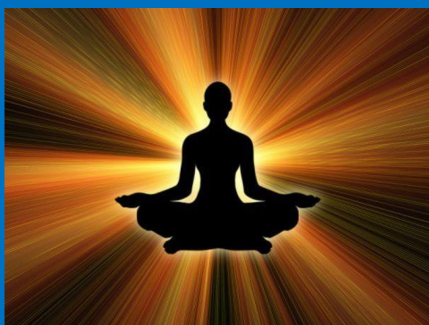
ಈ ಇಬ್ಬರೂ ಋಷಿಗಳಿಗೆ ಸನ್ಯಾಸ ದೀಕ್ಷೆ ನೀಡಲು ಭೌತಿಕ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಗುರುಗಳಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಜಗತ್ತಿಗೆ ಭೌತಿಕ ಗುರುವಿನ ಅಗತ್ಯವನ್ನು ಇಬ್ಬರೂ ಒಂದೇ ಧ್ವನಿಯಲ್ಲಿ ಒತ್ತಿ ಹೇಳಿದರು.

ಪರಾಶಕ್ತಿಯ ದೈವಿಕ ನಾಟಕದಲ್ಲಿ, ಎರಡು ಪಾತ್ರಗಳು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಒಂದೇ ಆಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಅದು ಅವಳ ವೈವಿಧ್ಯತೆಗೆ ಹೊಂದಿಕೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ ! ಆದ್ದರಿಂದ ಅವಳು ತನ್ನ ಆಟವನ್ನು ಆಡಿದಳು, ಎರಡರಲ್ಲೂ ವೈವಿಧ್ಯತೆಯನ್ನು ತೋರಿಸಿದಳು. ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ವೈವಿಧ್ಯತೆಯು ಏಕತೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಲು ಹಿನ್ನೆಲೆಯನ್ನು ಒದಗಿಸಿದೆ.

(ಈ ವೈವಿಧ್ಯತೆ' ಖಂಡಿತವಾಗಿ `ಪರಸ್ಪರ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯ' ಅಲ್ಲ: ಹಾಗೆ ಯೋಚಿಸುವುದು ಕೂಡ ತಪ್ಪಾಗುತ್ತದೆ.)

ಅಧ್ಯಾತ್ಮವಾಗಿ ಮೂಲದಲ್ಲಿ ಆಚಾರ್ಯರಿಬ್ಬರೂ ಒಂದೇ; ಆದರೆ ಪ್ರಪಂಚವು ಅವರ ಬಾಹ್ಯ ನಡವಳಿಕೆಗಳು ಮತ್ತು ಚಟುವಟಿಕೆಗಳನ್ನು ಗ್ರಹಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರ ನಡುವೆ ಗಮನಾರ್ಹ ಭಾಹ್ಯ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯವಿತ್ತು. ಕಂಚಿಯ ಚಂದ್ರಶೇಖರರು, ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರದ (ಬ್ರಹ್ಮ ಜ್ಞಾನಿಯಾದ ಸನ್ಯಾಸಿ) ವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಿದ್ದರೂ, ಹೊರಗಿನ ಪ್ರಪಂಚದ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಗಮನ ಹರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು ಮತ್ತು ಈ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳನ್ನು ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸಲು ತನ್ನ ಜೀವನವನ್ನು ಮುಡಿಪಾಗಿಟ್ಟರು; ಈ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಸಾಧಿಸಲು ಅವನು ಯಾವಾಗಲೂ ಒಂದು ಅಥವಾ ಇನ್ನೊಂದು ಯೋಜನೆಯನ್ನು ರೂಪಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಶೃಂಗೇರಿಯ ಚಂದ್ರಶೇಖರರು, ಜನರನ್ನು ಶಾಸ್ತ್ರೋಕ್ತ ಮಾರ್ಗಗಳತ್ತ ನಿರ್ದೇಶಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಆಳವಾದ ಆಸಕ್ತಿ ಹೊಂದಿದ್ದರೂ, ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಈ ಜಗತ್ತಿಗೆ ದೂರವಿದ್ದು ಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಮಗ್ನರಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದರು.

ಮೇಲಿನ ಒಂದು ಉಪಶಾಖೆ ಎಂದು ಕರೆಯಬಹುದಾದ ಮತ್ತೊಂದು ವ್ಯತ್ಯಾಸವೆಂದರೆ ಭಾರತಿ ಸ್ವಾಮಿಗಳವರು ಬಯಸಿದಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನದ ಹೊರತು ಯಾವುದೇ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೀಣ್ಯತೆಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಬಹುದಿತ್ತು, ಧರ್ಮ ಮತ್ತು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕತೆಯ ಹೊರತಾಗಿ ಇತರ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳತ್ತ ಗಮನ ಹರಿಸಲು ಅವರು ಒಲವು ತೋರಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ತಮ್ಮ ಶಿಷ್ಯರನ್ನು ಕೇವಲ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಸಂಶೋಧನೆಯನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಲು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಧಾರ್ಮಿಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಮತ್ತು ಧರ್ಮದ ಮಹಾನ್ ಪುರುಷರನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸುವ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಲು ಐತಿಹಾಸಿಕ/ಸಾಹಿತ್ಯಿಕ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಚರ್ಚೆಗಳಿಗೆ ತಮ್ಮ ಗಮನವನ್ನು ನೀಡಲು ನಿರಾಕರಿಸಿದರು. ಆದಿ ಶಂಕರರ

ಕಾಲ ಅಥವಾ ಕೆಲವು ಪುಸ್ತಕಗಳ ಕೃತಿಗಳು ಅಥವಾ ವಿದ್ಯಾರಣ್ಯರು ಒಂದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಗುರುಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರಾ? ಮುಂತಾದ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಚಂದ್ರಶೇಖರೇಂದ್ರ ಭಾರತಿ ಸ್ವಾಮಿಗಳವರ ಉತ್ತರ ಹೀಗಿರುತ್ತದೆ "ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಸತ್ಯವನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯುವುದು

ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಬೆಳವಣಿಗೆಯ ನಡುವೆ ಏನಾದರೂ ಸಂಬಂಧವಿದೆಯೇ?" ಆದರೆ ಮತ್ತೊಂದೆಡೆ ಕಂಚಿಯ ಆಚಾರ್ಯರು ಎಲ್ಲಾ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಶೋಧನೆಯನ್ನು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸುತ್ತಾ ಮತ್ತು ಆಧುನಿಕ ವಿಜ್ಞಾನ ಸೇರಿದಂತೆ ವಿವಿಧ ಜ್ಞಾನಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಆಳವಾಗಿ ಧುಮುಕುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡುವ ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಮುತ್ತುಗಳು, ಹವಳಗಳು, ಶಂಖಗಳು ಮತ್ತು ಚಿಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಹೊರತರುತ್ತಾರೆ. ಯಾವುದೇ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿನ ಸಂಶೋಧನೆಯು ಮನುಷ್ಯನ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಚುರುಕುಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅಂತಿಮವಾಗಿ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಶುದ್ಧೀಕರಿಸುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಹೀರಿಕೊಳ್ಳಲು ಯೋಗ್ಯವಾಗಿಸುತ್ತದೆ ಎಂಬುದು ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಂತೆ ಸಾರ್ವಜನಿಕರಿಗೆ ತೋರ್ಪಡಿಕೆಯಾಗುತ್ತಿತ್ತು. **ಹೀಗೆ ಇಬ್ಬರ ನಡುವಿನ ಭಾಹ್ಯ ಪ್ರಪಂಚದ ತೋರಿಕೆಯು ಪರಾಶಕ್ತಿಯ ನಾಟಕದ ವಿಭಿನ್ನತೆಯನ್ನು ತೋರುತ್ತಿದ್ದವು.**

ಇವೆರಡರ ನಡುವಿನ ವ್ಯತ್ಯಾಸದ ಬಗ್ಗೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರು ವಿಭಿನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರು. ಪ್ರಪಂಚದ ಇತ್ತೀಚಿನ ಪ್ರವೃತ್ತಿಗಳು ಮತ್ತು ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳೊಂದಿಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಕಂಚಿ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಗಳು ಮಾತ್ರ ಜಗದ್ಗುರುಗಳ ಕರ್ತವ್ಯಗಳನ್ನು ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಿರ್ವಹಿಸಬಲ್ಲರು ಎಂದು ಕೆಲವರು ಹೇಳಿದರು. ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು ಶೃಂಗೇರಿಯ ಮುನಿಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಜೀವನ್ಮುಕ್ತರು – (ಒಬ್ಬರ ಜೀವ ದೇಹದಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಗಲೂ ಮುಕ್ತನಾದವರು) ಎಂದು ಕರೆಯಲು ಅರ್ಹರು ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಕಂಚಿ ಆಚಾರ್ಯರು ಹೆಚ್ಚು ಜನಪ್ರಿಯರಾಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬ ಭಯದಿಂದ ಕೆಲವರು ಶೃಂಗೇರಿ ಆಚಾರ್ಯರನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಜನಪ್ರಿಯಗೊಳಿಸುವಂತೆ ಅವರ ಮಾರ್ಗಗಳನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಲು ವ್ಯರ್ಥ ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರು ! ಅವರು ಭಕ್ತಿಯ ದೈವಿಕ ಧ್ಯಾನ ಅಥವಾ ಜ್ಞಾನದ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ತಪಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದಾಗ, ಕೆಲವರು ಅವರನ್ನು ಹುಚ್ಚನೆಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಇಬ್ಬರು ಋಷಿಗಳು ಈ ಹೇಳಿಕೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಎಂದಿಗೂ ತಲೆಕೆಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಪರಾಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಪ್ರತಿಯೊಂದಕ್ಕೂ ನಿಯೋಜಿಸಲಾದ

ಪಾತ್ರವನ್ನು ಸುಂದರವಾಗಿ ನಿರ್ವಹಿಸಿದರು. ಕಂಚಿಯ ಗುರುಗಳು ಒಂದು ಕಮಲದ ಹೂವಿನಂತೆ ಸುತ್ತಲಿನ ನೀರಿನಿಂದ ಮೇಲೆ ಏರುವ ಮತ್ತು ಆಕಾಶಕ್ಕೆ ತನ್ನನ್ನು ತಾನೇ ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿತ್ತು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಉತ್ಸಾಹದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿಸುವುದು, ಜೀವನದ ಭೌತಿಕ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಮೀರಿಸುವುದು. ಶೃಂಗೇರಿಯ ಸ್ವಾಮಿಯವರು ಕಮಲದ ಎಲೆಯಂತಿದ್ದರು, ಕಮಲದ ಎಲೆಯು ನೀರಿನ ಹನಿಗಳನ್ನು ಹೊತ್ತಿದ್ದರೂ, ಅದನ್ನು ತನ್ನ ಮೇಲೆ ಅಂಟಿಕೊಳ್ಳಲು ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರಪಂಚದ ಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕಾಗಿ ನಿಷ್ಕಾಮ ಕರ್ಮದ (ನಿರಾಸಕ್ತ ಕ್ರಿಯೆ) ಉದಾಹರಣೆಯಾಗಿದ್ದರು.

ಈ ಎರಡೂ ಚಂದ್ರಶೇಖರರು ಆಯಾ ಮಠಗಳೊಂದಿಗೆ ನಿಕಟ ಸಂಪರ್ಕ ಹೊಂದಿರುವ ಕುಟುಂಬಗಳಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದವರಾಗಿದ್ದರು.

ಕಂಚಿಯ ಮಹಾ ಪೆರಿಯವಾಳ್ ರ ಪೂರ್ವಜರು ಹಿಂದಿನ ಕೆಲವು ಪೀಠಾಧಿಪತಿಗಳಾಗಿದ್ದವರು. ಭಾರತಿಯವರ ತಂದೆ ಮತ್ತು ತಾತ ಶೃಂಗೇರಿ ಮಠಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ವಿದ್ವಾಂಸರು . ಅವರು ಹುಟ್ಟಿನಿಂದಲೇ ನೀಡಿದ ಸನ್ಯಾಸಪೂರ್ವ ಹೆಸರು ನರಸಿಂಹ. ಹಿಂದಿನ ಇಬ್ಬರು ಆಚಾರ್ಯರನ್ನು ಸಚ್ಚಿದಾನಂದ ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗಿದ್ದರಿಂದ ಆ ಹೆಸರನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಲಾಗಿತ್ತು ಶಿವಾಭಿನವ ನೃಸಿಂಹ ಭಾರತಿ ಮತ್ತು ನೃಸಿಂಹ ಭಾರತಿ. ಹೀಗೆ ಅವರು ಹುಟ್ಟಿದ ತಕ್ಷಣ ಮಠಕ್ಕೆ ದತ್ತು ನೀಡಲಾಯಿತು ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಅವರು ತನ್ನ ಹೆತ್ತವರಿಗೆ ಹದಿನಾಲ್ಕನೆಯ ಮಗುವಾಗಿದ್ದರು, ಹಿಂದಿನ ಎಲ್ಲಾ ಹದಿಮೂರು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಅವರು ಚಿಕ್ಕವರಿದ್ದಾಗ ಕಳೆದುಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಕಂಗಾಲಾದ ಪೋಷಕರು ಈ ಮಗುವಾದರೂ ತಮ್ಮ ದುರಾದೃಷ್ಟದಿಂದ ಪಾರಾಗಲಿ ಎಂದು ಹಾರೈಸಿ ಮಗುವನ್ನು ಶ್ರೀಕಂಠನಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿದರು ಶ್ರೀಕಂಠಶಾಸ್ತ್ರಿ, ಮಠದ ಮುಖ್ಯಕಾರ್ಯದರ್ಶಿದ್ದವರು. ಹೀಗಾಗಿ ತುಂಬಾ ಚಿಕ್ಕವನಾಗಿದ್ದಾಗಲೆ ಅವರು ಹಿಂದಿನ ಆಚಾರ್ಯ ಶ್ರೀ ಶಿವಾಭಿನವ ನೃಸಿಂಹ ಭಾರತಿಯವರ ಸೌಮ್ಯ ಆರೈಕೆಗೆ ಒಳಪಟ್ಟರು.

ಭಾಲಕ ನರಸಿಂಹ ಕೆಲವು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಓದಿದರು ಮತ್ತು ಯಾವಾಗಲೂ ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಮೊದಲಿಗರಾಗಿದ್ದರು. ಗುರುಗಳ ಆಜ್ಞೆಯ ಮೇರೆಗೆ ಅವರ ಲೌಕಿಕ

ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಒಂದು ಹಂತದಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿಸಲಾಯಿತು. ವೇದ ಮತ್ತು ವೇದಾಂಗ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಲು ಮಠದಲ್ಲಿರುವ ಪಾಠಶಾಲೆಗೆ ಸೇರಲು ಕೇಳಲಾಯಿತು. ಅಲ್ಲಿ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿದ ನಂತರ, ಅವರು ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಉನ್ನತ ವೇದಾಂಗ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿದರು. ಸ್ವತಃ ಶೃಂಗೇರಿ ಮಠವು ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಈ ಉನ್ನತ ವೇದಪಾಠ ಶಾಲೆಯನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಲ್ಲಿ ಅವರು ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಕ ಮತ್ತು ತೀವ್ರವಾದ ಪಾಂಡಿತ್ಯವನ್ನು ಪಡೆದು ವಿದ್ವಾಂಸರಾಗಿ ಹೊರಹೊಮ್ಮಿದರು. 1912ರಲ್ಲಿ, ಅವರ 20ನೇ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅವರನ್ನು ಪೀಠದ ಮುಂದಿನ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿಯಾಗಿ ಚಂದ್ರಶೇಖರ ಭಾರತಿಯೆಂಬ ನಾಮಧೇಯದಲ್ಲಿ ನೇಮಿಸಲಾಯಿತು. ಆಗಲೂ ಅವರು ಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಆಚರಣೆಗಳ ಅನುಸರಣೆಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠರಾಗಿದ್ದರು ಮತ್ತು ಭಕ್ತಿ, ಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ವೈರಾಗ್ಯದಲ್ಲಿ (ಅನುಬಂಧ) ಸಾಕಷ್ಟು ಸಾಧನೆಗಳನ್ನು ಗಳಿಸಿದ್ದರು .

ಇತ್ತ ಸ್ವಾಮಿನಾಥನ ತಂದೆ (ಅದು ಕಂಚಿಯ ಚಂದ್ರಶೇಖರ ಸರಸ್ವತಿಯವರ ಪೂರ್ವ ನಾಮ) ವೇದ ವಿದ್ವಾಂಸರಾಗಿರಲಿಲ್ಲ, ಅವರು ತಂದೆ ಲೌಕೀಕ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿದ್ದವರು.

ಆದ್ದರಿಂದ ತಮ್ಮ ದೇಹವನ್ನು ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಾದ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಪರಿಸರದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಸಲಾಗಿಲ್ಲ. ಅವರು ನಮ್ಮೆಲ್ಲರಂತೆ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಓದಿದದವರು. ಹನ್ನೆರಡನೆಯ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅಂದಿನ ಪ್ರವಾಸದ ವೇಳೆ ಬಾಲಕನ ಸ್ಥಳದ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಭೇಟಿ ನೀಡಿದ ಕಂಚಿಯ ಪೀಠಾಧಿಪತಿಗಳ ಅಸಾಧಾರಣ ಕೃಪೆಗೆ ಪಾತ್ರರಾದರು. ಆಚಾರ್ಯರು ಮುಂದಿನ ಶಿಬಿರಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಕ್ಕೆ ಹೋದಾಗ ಆ ಹುಡುಗ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗೂ ಹೇಳದೆ ಅವರ ಬಳಿಗೆ ಹೋದನು. ಆಗ ಸ್ವತಃ ಆಚಾರ್ಯರು ಅವರನ್ನು ಮುಂದಿನ ವಾರಸುದಾರರನ್ನಾಗಿ ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿದ್ದರು. ಮುಂದಿನ ವರ್ಷ 1907 ರಲ್ಲಿ, ತಮ್ಮ ಮಾರಣಾಂತಿಕ ಸುರುಳಿಗಳಲ್ಲಿದ್ದಾಗ, ಭಾಲಕ ಸ್ವಾಮಿನಾಥನ್ ರವರನ್ನು ತನ್ನ ತನ್ನ ಕಡೆಗೆ ಕರೆತರಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಆಚಾರ್ಯರು ಋಗ್ವೇದ ವಿದ್ವಾಂಸರಾದ ಶ್ರೀ ಲಕ್ಷ್ಮೀಕಾಂತನ್ ಅವರಿಗೆ ದೀಕ್ಷೆ ನೀಡಿದರು. ಏಕೆಂದರೆ ಮಠದ ಪೀಠಾಧಿಪತಿ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ನಿರ್ವಾತವನ್ನು ಅನುಮತಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರನ್ನು ತನ್ನ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿಯನ್ನಾಗಿ ನೇಮಿಸಿದರು. ಭೌತಿಕ ಸಂಬಂದದಲ್ಲಿ ಅವರು ಸ್ವಾಮಿನಾಥನ್ ಅವರ ತಾಯಿಯ ಅಕ್ಕನ (ದೊಡ್ಡಮ್ಮ) ಮಗನಾಗಿದ್ದರು. ಪರಾಶಕ್ತಿಯ ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಲೀಲೆ (ನಾಟಕ) ದಿಂದಾಗಿ, ಹೊಸ ವಾರಸುದಾರನು ತನ್ನ ಗುರುಗಳ ಹೆಜ್ಜೆಗಳನ್ನು ಒಂದು ವಾರದಲ್ಲಿ ಅನುಸರಿಸಿದನು. ಮೂಲತಃ ಸ್ವಾಮಿನಾಥನ್ ಅವರು ಆಚಾರ್ಯರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿದ್ದರು ಎಂದು ಮಠಾಧೀಶರಿಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದಿದ್ದರಿಂದ, ಈಗ 13 ವರ್ಷದ ಭಾಲಕನನ್ನು ಪೀಠಾರೋಹಣಕ್ಕೆ ತರಲಾಯಿತು. ವೇದಗಳು ಮತ್ತು ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಪರಿಣತಿಯಿಲ್ಲದ ಮೊಗ್ಗು ಯುವಕನು, ಕೇವಲ ಮೂರ್ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳ

ಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ಪಕ್ವವಾದ ಫಲವಾಗಿ ರೂಪಾಂತರಗೊಳ್ಳಾ ಬಹುದೆಂಬದು `ಕಾಲ್ಪನಿಕ ಕಥೆಗಿಂತ ಹೊರತಾದ ಅಪರಿಚಿತ ಸತ್ಯ' !

ಇಬ್ಬರೂ ಚಂದ್ರಶೇಖರರು ತಮ್ಮ ಹಿಂದಿನ ಪೀಠಾಧಿಪತಿಗಳು ಕೊನೆಯುಸಿರೆಳೆಯುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅವರ ಹತ್ತಿರ ಇರಲಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಆದ್ದರಿಂದ ಗುರುಗಳಿಂದ ಮಾನಸಿಕವಾಗಿ ಅಥವಾ ಕೆಲವು ಉನ್ನತ ಪಾವಿತ್ರತೆಯಿಂದಲೇ ಮಾತ್ರ ದೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಇವರಿಬ್ಬರೂ ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಸಾಂಸ್ಥಿಕ ಆಡಳಿತ ಮತ್ತು ಮಠದ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳ ಸಮನ್ವಯತೆಯಲ್ಲಿ ಉನ್ನತ ಪ್ರಾವೀಣ್ಯತೆಯನ್ನೂ ಪಡೆದಿರುವುದು ನಿಜಕ್ಕೂ ವಿಸ್ಮಯವೇ ಸರಿ. ಪ್ರಾಯಶಃ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಗುರುವಿನ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಮತ್ತು ರಕ್ಷಣಾತ್ಮಕ ರಕ್ಷಾಕವಚದ ಅನುಪಸ್ಥಿತಿಯ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಪದಾಧಿಕಾರಿಗಳು ತಮ್ಮ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ನಡೆಯಲ್ಲೂ ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಆತ್ಮಾವಲೋಕನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಮತ್ತು ಸಮಗ್ರತೆಯ ಅತ್ಯುನ್ನತ ಮಾನದಂಡಗಳಿಗೆ ಬದ್ಧವಾಗಿರಲು ಪ್ರೇರೇಪಿಸಿತ್ತು. ಲೋಕಮಾತೆಯು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ್ದ ಪಾತ್ರಗಳನ್ನು ಅವರು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು ಮತ್ತು ಅವರು ಅದನ್ನು ಪರಿಪೂರ್ಣತೆಗೆ ಮಾಡಿದರು. ತಮ್ಮನ್ನು ಪರಿಪೂರ್ಣತೆಗೆ ರೂಪಿಸಲು ಕಾಣದ ಗುರುವಿಗೆ ಶರಣಾಗುತ್ತಾರೆ. ಒಬ್ಬ ಶಿಷ್ಯನು ಭೌತಿಕವಾಗಿ ಇರುವ ಗುರುವಿನ ಕಡೆಗೆ ತನ್ನನ್ನು ಇಷ್ಟು ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಒಪ್ಪಿಸಬಹುದೇ ಎಂಬ ಅನುಮಾನವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವಷ್ಟು.

ಪೀಠಾರೋಹಣ ಮಾಡುವಾಗ ಕಂಚಿಯ ಚಂದ್ರಶೇಖರರು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಹೊಸ ಪರಿಸರದ ಬೇಡಿಕೆಗಳಿಗೆ ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವು ಸಜ್ಜುಗೊಳಿಸುವ ಅದ್ಭುತವನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿದರೆ, ಶೃಂಗೇರಿಯ ಚಂದ್ರಶೇಖರನ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಒಂದು ವಿಸ್ಮಯವಿದೆ. ಆಗ ಶೃಂಗೇರಿ ಮಠವು ತನ್ನ ರಾಜ ವೈಭವದ ಉತ್ತುಂಗದಲ್ಲಿತ್ತು. ಹಿಂದಿನ ಇಬ್ಬರು ಆಚಾರ್ಯರು, ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು, ಭಾರತದಾದ್ಯಂತ ಮಠದ ಕೀರ್ತಿಯನ್ನು ಪಸರಿಸಿದ್ದರು. ರಾಜಮನೆತನಕ್ಕೆ ಹೋಲಿಸಬಹುದಾದ ಆ ಪರಿಸರದಲ್ಲಿಯೇ ಬೆಳೆದ ಆಚಾರ್ಯರು ರಾಜಧನವನ್ನು ಕನಿಷ್ಠಕ್ಕೆ ಇಳಿಸಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಏಕಾಂತ ಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿರುವುದು ಆಶ್ಚರ್ಯವಲ್ಲವೇ? ಬೋಧಿಸುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಮತ್ತು

ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಾಹಕ ಕೌಶಲ್ಯಗಳ ಹೊರತಾಗಿಯೂ ಅವರು ತನ್ನೊಳಗೆ ಅಂತರಾಷ್ಮದೊಳಗೂಡಿದರು ಎಂಬುದನ್ನು ಗಮನಿಸಬೇಕು.

ಇದು ನಿಜಕ್ಕೂ 'ಪರಾಶಕ್ತಿಯ' ಲೀಲೆಗಳ ಲೀಲೆಯಾಗಿದ್ದು ಅದು ಓಳಮುಖವನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತಿರುವ ಶೃಂಗೇರಿಯ ಚಂದ್ರಶೇಖರ ಭಾರತಿ ಆಚಾರ್ಯರ ಪರವಾಗಿ ಧರ್ಮ ಸಂದೇಶವನ್ನು ಸಾರುವ ಶಕ್ತಿಯ ಸಂಗ್ರಹವಾಗಿ ಕಂಚಿಯ ಚಂದ್ರಶೇಖರ ಸರಸ್ವತಿಯಾಗಿ ವಿಕಸನಗೊಂಡರು.

ಎರಡೂ ಪಾತ್ರಗಳು ಅಸಾಧಾರಣವಾಗಿದ್ದವು ಆದರೆ ಇಬ್ಬರ ಶಿಷ್ಯರೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಸಾಮಾನ್ಯ ಓಟದವರಾಗಿದ್ದರು. ಮೊದಲೇ ಗಮನಿಸಿದಂತೆ ಅನುಯಾಯಿಗಳ ಎರಡು ತಂಡಗಳೂ ಏಕತೆಯಾಗಿ ಸೇರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅವರ ಪಕ್ಷಪಾತದ ಪೂರ್ವಾಗ್ರಹಗಳ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ತಮ್ಮದೇ ಆದ ಹಕ್ಕು ಮತ್ತು ಇತರರ ಹಕ್ಕು ನಿರಾಕರಣೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ಆದರೆ ಇಬ್ಬರೂ ಆಚಾರ್ಯರ ದೈವಿಕ ಪ್ರೇಮದಿಂದ, ಅಂತಹ ವಿರೋಧಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ತೆಳ್ಳಗೆ ಮತ್ತು ತೆಳ್ಳಗೆ ಬೆಳೆಯಿತು. ಸಮಾನ ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಗೌರವ ಸಲ್ಲಿಸಿದವರೂ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದರು. ಹಲವಾರು ವಿದ್ವಾಂಸರು ಅವರನ್ನು ಸನಾತನ ಧರ್ಮದ ಎರಡು ಕಣ್ಣುಗಳಿಗೆ ಹೋಲಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಶ್ರೇಷ್ಠ ಶಾಸ್ತ್ರ ವಿಶಾರದರರುಗಳಾದ ಗಂಗಾನಾಥ ಝಾ, ತೇತಿಯೂರ್ ಶಾಸ್ತ್ರಿ, ಅನಂತಕೃಷ್ಣ ಶಾಸ್ತ್ರಿ ಮತ್ತು ಎ.ವಿ.ಗೋಪಾಲಾಚಾರ್ಯರು ಮತ್ತು ಸಮಾದ ಗೌರವಾನ್ವಿತ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಾದಂತಹ ಶ್ರೀ ಕೆ.ಎಸ್. ರಾಮಸ್ವಾಮಿ ಶಾಸ್ತ್ರಿ , ಕೆ. ಬಾಲಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ಅಯ್ಯರ್ , ನ್ಯಾಯಮೂರ್ತಿ ಚಂದ್ರಶೇಖರ ಅಯ್ಯರ್ ಮತ್ತು ಇತರರು ಎರಡೂ ಆಚಾರ್ಯರನ್ನು ಸಮಾನವಾಗಿ ಗೌರವಿಸುವಂತೆ ಭಕ್ತರನ್ನು ಉತ್ತೇಜಿಸಿದರು.

ಈ ಇಬ್ಬರು ಮಹಾನ್ ಸಂತರ ನಡುವಿನ ಪ್ರೀತಿ ಮತ್ತು ಗೌರವವನ್ನು ಪವಿತ್ರತೆಯ ಅಮೃತ ಬಳ್ಳಿಯೆಂದು ಕರೆಯಬಹುದು. ಮಹಾನ್ ಆಚಾರ್ಯರು ಶತಮಾನಗಳಿಂದ ಎರಡು ಪೀಠಗಳ ನೇತೃತ್ವ ವಹಿಸಿದ್ದರೂ, ವಿಷಾದನೀಯ ಸಂಗತಿಯೆಂದರೆ, ಎರಡು ಪೀಠಗಳ ನಡುವೆ ಹೆಚ್ಚು ಸೌಹಾರ್ದತೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ತಮ್ಮ ಮಠಾಧೀಶರ ಸನ್ಯಾಸ ಜೀವನದ ಆರಂಭದಿಂದಲೇ ಈ ಇಬ್ಬರು ಆಚಾರ್ಯರು ಇನ್ನೊಬ್ಬರ ಹಿರಿಮೆಯನ್ನು

ಅರಿತು ಪ್ರೀತಿಯ ಬಂಧದಲ್ಲಿ ಒಂದಾಗಿರುವುದು ಈ ಮೊದಲಾರ್ಧ ಶತಮಾನದ ಭಕ್ತಜನರಿಗೆ ಅಪರೂಪದ ಅದೃಷ್ಟ.

ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಪರಮಹಂಸರ ಒಂದು ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಿರುವಂತೆ, ಒಮ್ಮೆ ಶಿವ ಮತ್ತು ವಿಷ್ಣು ಖಾಸಗಿಯಾಗಿ ಅನ್ಯೋನ್ಯತೆಯಿಂದ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರಿಗೆ ಹೊರಗೆ ಭಯಂಕರವಾದ ಗದ್ದಲದ ಶಬ್ದ ಕೇಳಿಸಿತು. 'ಏನು ಸದ್ದು?" ಎಂದು ಕೇಳಿದ ಶಿವ. ಅದಕ್ಕೆ

ವಿಷ್ಣು "ನಿಮ್ಮ ಅನುಯಾಯಿಗಳು ನಮ್ಮಿಬ್ಬರಲ್ಲಿ ನೀನೇ ದೊಡ್ಡವರು ಎಂದು ಕೂಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ನನ್ನ ಅನುಯಾಯಿಗಳು ನಾನೇ ದೊಡ್ಡವನು ಎಂದು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುತ್ತಾ ಎಂದು ಗದ್ದಲದಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಒಂದೇ ಎಂಬುದು ಅವರಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುವಷ್ಟು ಭಕ್ತಿಯಿಲ್ಲ" ! ಅಂತಹ `ಅತಿ' ಭಕ್ತರು ಈಗಲೂ ಇದ್ದರು ! ಆದರೆ ಚಂದ್ರಶೇಖರರಿಬ್ಬರೂ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಐಕ್ಯರಾಗಿದ್ದರು, ಅರ್ಧಾಂಗ ದೇವತೆ ಶಂಕರ ನಾರಾಯಣರಂತೆ, ಅದರ ಬಲಕ್ಕೆ ಶಿವ ಮತ್ತು ಎಡಕ್ಕೆ ವಿಷ್ಣು ಮತ್ತು ಒಂದೇ ಸಾಮಾನ್ಯ ಹೃದಯವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರು. ನಮ್ಮ ಭೌತಿಕ ಸಮತಲದಲ್ಲಿ ಆಚಾರ್ಯರಿಬ್ಬರೂ ಪರಸ್ಪರ ಭೇಟಿಯಾಗದಿದ್ದರೂ, ಅವರು ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಒಂದಾಗಿದ್ದರು. ಅವರು ಪೀಠವನ್ನು ಏರಿದಾಗ, ಸಮಯವು ಕಷ್ಟಕರವಾಗಿತ್ತು ಹಿಂದೂ ಸಮಾಜವು ಈಗಾಗಲೇ ಬಣಗಳಾಗಿ ವಿಭಜಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತ್ತು, ಸಂದೇಹ ವಾದ ಮತ್ತು ಹೊಸ ಹೊಸ ಮಾರ್ಗಗಳು ಮತ್ತು ಉತ್ತಮ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಆಧರಿಸುವ ಸುಧಾರಣೆಗಳು ಎಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುವ ಮೂಲಕ ಮತ್ತಷ್ಟು ದುರ್ಬಲಗೊಂಡಿತು. ಹಿಂದೂ ಸಮಾಜವನ್ನು ಒಂದು ಐಕ್ಯ ಕುಟುಂಬವಾಗಿ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಧರ್ಮಗ್ರಂಥಕ್ಕೆ ಮರಳಿ ತರುವುದು ತಮ್ಮ ಆದ್ಯ ಕರ್ತವ್ಯ ಎಂದು ಇಬ್ಬರು ಸಂತರು ಭಾವಿಸಿದರು. ಮೊದಲ ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿಸಲು, ಇಬ್ಬರೂ ಸ್ವತಃ ಒಂದಾಗಿ ನಿಂತರು.

ಶೃಂಗೇರಿ ಆಚಾರ್ಯರು ತಮ್ಮ ಈ ಸಾಮಾಜಿಕ ಕರ್ತವ್ಯಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ ನೀಡಿದ್ದರೂ, ಆತ್ಮಾನಂದವು ಅವರನ್ನು ಅಯಸ್ಕಾಂತದಂತೆ ಆಗಾಗ್ಗೆ ಏಕಾಂತಕ್ಕೆ ಸೆಳೆಯಿತು. ಹಾಗಾಗಿ ಕಂಚಿ ಆಚಾರ್ಯರು ದುಪ್ಪಟ್ಟು ಹುರುಪಿನಿಂದ ಸಮಾಜೋನ್ನತಿ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸುವ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಂಡರು. ಅವರು ತಮ್ಮ ಮಹತ್ವದ ಯೋಜನೆಗಳಿಗೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಶೃಂಗೇರಿ ಆಚಾರ್ಯರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಮತ್ತು ಸಹಕಾರವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರು ಎಂಬುದು ಗಮನಿಸಬೇಕಾದ ಸಂಗತಿ. ಕಂಚಿಯಿಂದ ಶೃಂಗೇರಿಗೆ ಶ್ರೀ ಕೆ.ಬಾಲ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ಅಯ್ಯರ್, ಎಲ್ಎಸ್ ಪಾರ್ಥಸಾರಥಿ ಅಯ್ಯರ್ ಮತ್ತು ಅಗ್ನಿಹೋತ್ರಂ ರಾಮಾನುಜ ರಂತಹ ಕೆಲವು ರಾಯಭಾರಿಗಳಿಂದ ಕೇಳುವ ಮಹಾಭಾಗ್ಯ (ಬರಹಗಾರ ರಾ. ಗಣಪತಿಗೆ) ಸಿಕ್ಕಿತು . ಇಬ್ಬರು ಚಂದ್ರಶೇಖರರ ನಡುವಿನ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಬಾಂಧವ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಅಗ್ನಿಹೋತ್ರಂ ರಾಮಾನುಜ ತಾತಾಚಾರ್ಯರು ಇನ್ನೂ ನಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಸಂತೋಷದಿಂದ ವರದಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ .

ಶೃಂಗೇರಿ ಆಚಾರ್ಯರು ಏಕಾಂತದ ಅಧಿವೇಶನಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದಾರೆಂದು ವರದಿಯಾದಾಗಲೂ ಕಂಚಿ ಆಚಾರ್ಯರು ತಮ್ಮ ದೂತರನ್ನು ನಿಯೋಜಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರು ಪ್ರಶ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದರು "ಅವರು ಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿರುವಾಗ ಅವರನ್ನು ಹೇಗೆ ನೋಡಬಹುದು? " ಅದಕ್ಕೆ ಕಂಚಿ ಪೆರಿಯವಾಳ್ 'ಹೋಗಿ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿ' ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಆ ದೂತರು ಶೃಂಗೇರಿಯಲ್ಲಿ ಬಂದಾಗ ಆಚಾರ್ಯರು ಕೇವಲ ಆಗ ಅಥವಾ ಹಿಂದಿನ ದಿನ ಮಾತ್ರ ಅವರ ಏಕಾಂತದಿಂದ ಹೊರ ಬಂದಿದ್ದು, ಅವರನ್ನು ಹೃತ್ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತಿದ್ದರು ಮತ್ತು ಅವರನ್ನು ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಸೂಚಿಸಿದ್ದರು.

ಪೆರಿಯವಾಳ್ ಮಧ್ಯಾರ್ಜುನಂ (ತಿರುವಿಡೈ ಮರುದೂರ್) ನಲ್ಲಿ ಚಾತುರ್ಮಾಸ್ಯವನ್ನು ಆಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರಾ?" ಎಂದು ಕೇಳುವ ಮೂಲಕ ಅವರು ಸಂಭಾಷಣೆಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ್ದರು. ದೂತರು ಪೆರಿಯಾವಳ್ ಪ್ರಾಯೋಜಿಸಿದ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ವಿವರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆಗ ಶೃಂಗೇರಿ ಆಚಾರ್ಯರ, ಅವರ ಹೊಳಪಿನ ಮುಖವು ಮತ್ತಷ್ಟು ಹೊಳೆಯುತ್ತಿತ್ತು ಹಾಗೂ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ನಡುವೆ ಸೌಮ್ಯವಾದ ಅನುಮೋದನೆಯ ಪದಗಳನ್ನು ಹೊಳೆಯುತ್ತಿದ್ದರು.

ಅವರು ಸಮಾರೋಪದಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. 'ಅವರು ಮಾತ್ರ ಆತ್ಮನಿಷ್ಠಾದ ಅಂತಹ ಜಗತ್ತಿಗೆ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಯೋಜಿಸಬಹುದು ಮತ್ತು ಲೌಕಿಕದಲ್ಲಿದ್ದೂ ಅವುಗಳನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತಗೊಳಿಸಬಹುದು. ಅವರು ಜನಸಾಮಾನ್ಯರ ನಾಡಿಮಿಡಿತವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರು ಆಧುನಿಕ ಜನರನ್ನು ಆಕರ್ಷಿಸಲು ಸಮರ್ಥರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಈ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ (ತನ್ನನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿ), ಆಚಾರ್ಯನು ಪೀಠಾಧಿಕಾರಿಯಾಗಿ ತನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯಗಳನ್ನು ಜಗತ್ತಿಗೆ ಒಳಪಡಿಸುತ್ತದೆ ಎಂದು ಅರಿತುಕೊಂಡರೂ, ನಮ್ಮ ಎಳೆತವು ವಿರುದ್ಧವಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಸೂಚನೆಯು ಜನರನ್ನು ಅರಸಿ ಬರುವವರಿಗೆ ನೀಡಲಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅದು ಅವರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಒಳಿತು ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಅವರು ನಮ್ಮ ಪರವಾಗಿಯೂ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಸೆಳೆಯುವ ಯೋಜನೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಸಂಪರ್ಕಿಸುವುದು ಅನಿವಾರ್ಯವಲ್ಲ, ಏಕೆಂದರೆ ಏನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಅವರಿಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದಿದೆ. ಸಂಪೂರ್ಣ ಅನುಮೋದನೆಯನ್ನು ನೀಡುವುದರ ಹೊರತಾಗಿ, ನಾನು ನನ್ನ ಕೃತಜ್ಞತೆಯನ್ನು ಮಾತ್ರ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ !' ಅವರ ಹೃದಯದಿಂದ ಮಾತನಾಡುವ ಪದಗಳು ನಿರ್ಮಲವಾದ ಆಕಾಶದಂತೆ ತೆರೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ !

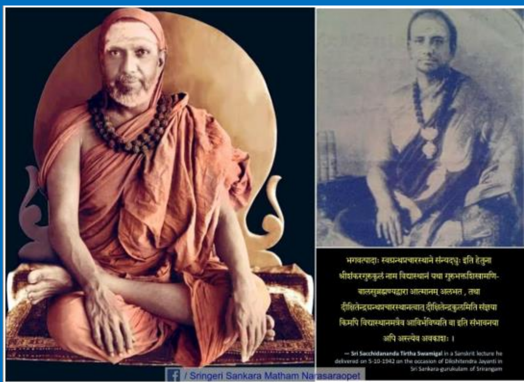
ಅವರು ಕಂಚಿ ಮಠದ ರಾಯಭಾರಿಗಳನ್ನು ಸೂಕ್ತವಾಗಿ ಗೌರವಿಸುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಅವರನ್ನು ಎಲ್ಲಾ ಮಠಗಳಿಗೆ ಕರೆದೊಯ್ಯಲು ತಮ್ಮ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಾರೆ, ರಾಯಭಾರಿಗಳು ಕಂಚಿ ಆಚಾರ್ಯರ ಯೋಜನೆಗಳಿಗೆ ಆ ಮುಖ್ಯಸ್ಥರ ಸಹಕಾರವನ್ನೂ ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ .

ಅವರು ಹಿಂದಿರುಗಿದಾಗ ಪ್ರಜ್ವಲಿಸುವ ಮಹಾ ಪೆರಿಯವಾಳ್ ಕೇಳುತ್ತಾರೆ, "ಇಂತಹ ತೇಜಸ್ವಿನ್ (ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾದ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ) ಅನ್ನು ನೀವು ಎಲ್ಲಿಯಾದರೂ ನೋಡಿದ್ದೀರಾ ? ಇದು ತಪಸ್ (ತಪಸ್ಸು), ನಿಷ್ಠ (ಹೀರಿಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ), ಹುಟ್ಟಿನಿಂದ ಮತ್ತು ಪೀಠದ ಉತ್ಕೃಷ್ಟವಾದ ಪರಂಪರೆಯ ಫಲಿತಾಂಶವಾಗಿದೆ !' (ಅವರು ಶೃಂಗೇರಿ ಆಚಾರ್ಯರ ತಂದೆ ಮತ್ತು ಅಜ್ಜನ ಹಿರಿಮೆಯನ್ನು ಮತ್ತು ಅವರ ಹಿಂದಿನ ಆಚಾರ್ಯರ ಶ್ರೇಷ್ಠತೆಯನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದ್ದಾರೆ.)

ಶೃಂಗೇರಿ ಆಚಾರ್ಯರು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ ಕೃತಜ್ಞತೆಯನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು ತಿಳಿಸಿದಾಗ, "ಅವರು ಕೇವಲ ಧ್ಯಾನಮಗ್ನರಾಗಿದ್ದರೆ, ನಮ್ಮನ್ನು ಎಲ್ಲಾ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸುತ್ತಾರೆಯೇ? ಅಂತಹ ಜ್ಞಾನಿಯ ಪ್ರಕಿರಣವು ಲೋಕ ಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕೆ ಕೊಡುಗೆ ನೀಡುತ್ತದೆ ! ಆದ್ದರಿಂದ ನಾವೂ ಸಹ ನಮ್ಮ ಕೃತಜ್ಞತೆಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಬೇಕು !'

ಆಚಾರ್ಯರಿಬ್ಬರೂ ತಮ್ಮ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಆಳ್ವಿಕೆಯ ಆರಂಭದಿಂದಲೇ ತಮ್ಮ ಶಿಷ್ಯರ ನಡುವೆ ಏಕತೆಯನ್ನು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಿದ ಅನೇಕ ನಿದರ್ಶನಗಳಿವೆ :

ಶ್ರೀ ಟಿ ಕೆ ಬಾಲಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ಐಯ್ಯರ್, ಅಯ್ಯರ್ ಅವರು ಶೃಂಗೇರಿಯ ಹಿಂದಿನ ಆಚಾರ್ಯರಿಂದ ಗುರುಭಕ್ತ ಸಿಖಾಮಣಿ (ಗುರುಗಳ ಭಕ್ತರಲ್ಲಿ ಶಿಖರ ರತ್ನ) ಎಂಬ

ಬಿರುದನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದರು ಶ್ರೀರಂಗಂನಲ್ಲಿರುವ ವಾಣಿ ವಿಲಾಸಂ ಮುದ್ರಣಾಲಯವು ಉಭಯ ಮಠಗಳ ಆರ್ಥಿಕ ಕೊಡುಗೆಯಿಂದ ನಡೆಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಮಹಾ ಪೆರಿಯವಾಳ್ ಅವರು 1914 ರಲ್ಲಿ ಕಂಚಿ ಮಠದ ನಿಯತಕಾಲಿಕವಾಗಿ ಆರ್ಯ ಧರ್ಮಮ್ ಎಂಬ ಪ್ರಕಟಣೆಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು. ಆರ್ಯ ಧರ್ಮಮ್ ಸಂಪಾದಕೀಯ ಮಂಡಳಿಯಲ್ಲಿ ಟಿಕೆಬಿ ಕೂಡ ಇದ್ದರು. ಕಂಚಿ ಮಠಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಯಾವುದೇ ಕರಪತ್ರವನ್ನು ಆದ್ಯತೆಯ ಮೇರೆಗೆ ಮುದ್ರಿಸಿ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಶೃಂಗೇರಿ ಮಠದಿಂದ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಲು ಅವರು ಮೀಸಲಿಟ್ಟ ಅವರ ಸ್ವಂತ ಪತ್ರಿಕೆ “ಹಿಂದೂ ಸಂದೇಶ” ದಲ್ಲಿ, ಅವರು ಮಹಾ ಪೆರಿಯವಾಳ್ 1923 ರಲ್ಲಿ ನಿರ್ವಹಿಸಿದ ತಾಟಂಕ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾ 2 ರ ಪ್ರಜ್ವಲಿಸುವ ಮತ್ತು ಸುದೀರ್ಘವಾದ ಲೇಖನವನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ತಾಟಂಕ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾದ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ಗಮನಾರ್ಹವಾಗಿದೆ. ಈ ವಿಷಯವಾಗಿ ಕಳೆದ ಶತಮಾನಗಳಲ್ಲಿ ಎರಡು ಮಠಗಳ

ನಡುವೆ ಕಾನೂನು ಹೋರಾಟಗಳು ನಡೆದಿದ್ದವು, ಆಗ ಎಲ್ಲಾ ನ್ಯಾಯಾಲಯಗಳು ಕಂಚಿ ಮಠದ ಪರವಾಗಿ ತೀರ್ಪು ನೀಡಿದ್ದವು.

ವೇಪ್ಪತ್ತೂರಿನ ನಿವಾಸಿಗಳು ಪೆರಿಯವಾಳ್ ಚಾತುರ್ಮಾಸ್ಯ ಮತ್ತು ಕಂಚಿಯ ನವರಾತ್ರಿ ಪೂಜೆಯನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಿದ ಭವ್ಯವಾದ ರೀತಿಯನ್ನು ಅಂದಿನ ಹಿರಿಯರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಆರ್ಯ ಧರ್ಮದ ಮುಂದಿನ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಇದರ ಕಥನವನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸುವ ಬದಲು ಪೆರಿಯವಾಳ್ ಅವರು ಶೃಂಗೇರಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆದಿದ್ದ ನವರಾತ್ರಿ ಪೂಜೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಏಳು ಪುಟಗಳ ಲೇಖನವನ್ನು ಬರೆಯಲು ನಿರ್ದೇಶಿಸಿದರು !

ತಾಟಂಕ ಎಂಬುದು ಒಂದು ಕಿವಿ ಅಲಂಕಾರವಾಗಿದೆ. ಪ್ರತಿಷ್ಠಾ ಎಂದರೆ "ಸ್ಥಾಪನೆ". ತಿರುವಾನೈಕ್ಕ (ತಿರುಚ್ಚಿಯ ಹತ್ತಿರ) ದ ಅಖಿಲಾಂಡೇಶ್ವರಿ ದೇವಿಯ ಚಿತ್ರವು ಅದ್ಭುತ

ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೊರಸೂಸುತ್ತಿರುವಾಗ, ಮೊದಲ ಗುರುಗಳಾದ ಆದಿ ಶಂಕರಾಚಾರ್ಯರು ಶ್ರೀ ಚಕ್ರದ ಅತೀಂದ್ರಿಯ ಚಕ್ರದ ವಿನ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ ಎರಡು ತಾಟಂಕಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚುವರಿ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಎಳೆದು ದೇವಿಯ ಸ್ವಂತ ಕಿವಿಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಿದರು. ತಾಟಂಕಗಳು ನವೀಕರಣದ ಅಗತ್ಯವಿದ್ದಾಗ ಕಂಚಿಯ ಆಚಾರ್ಯರು ಅವುಗಳನ್ನು ಜೀರ್ಣೋದ್ಧಾರ ಮಾಡಿ ಮತ್ತೆ ದೇವಿಯ ಕಿವಿಯ ಮೇಲೆ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇದನ್ನು ತಾಟಂಕ

ಪ್ರತಿಷ್ಟೆಯೆಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುತ್ತದೆ. ಮಹಾ ಪೆರಿಯವಾಳ್ 1923 ರಲ್ಲಿ ಅಂತಹ ಒಂದು ತಾಂಟಕ ಪ್ರತಿಷ್ಠವನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಿದರು.

ಆರ್ಯ ಧರ್ಮದ ನಾಲ್ಕನೇ ವರ್ಷದ ಸಂಚಿಕೆಗಾಗಿ ಶ್ರೀ ಎಂಎನ್ ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ಶಾಸ್ತ್ರಿ ಅವರು ಕಂಚಿಯ ಕ್ರಿಯಾಶೀಲ ಮನೋಭಾವವನ್ನು ಶ್ಲಾಘಿಸಿ ದುಂದುಭಿ (1922), ಲೇಖನವನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದ್ದರು. ಪೆರಿಯವಾಳ್ ಅವರು ಭೂಮಿಯ ಮೂಲೆ ಮೂಲೆಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ವೈದಿಕ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳಿಗೆ ಹೊಸ ಜೀವನವನ್ನು ನೀಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದೇ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರುವ ಇತರರು ಇದೇ ರೀತಿ ಶ್ರಮಿಸಲು ಕಾಳಜಿ ವಹಿಸಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಅವರು ಬರೆದಿದ್ದು, ಅವರು ಶೃಂಗೇರಿ ಆಚಾರ್ಯರನ್ನು ಉದ್ದೇಶಿಸಿರುವುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಯಿತು. ಸಂಪಾದಕರು ಪೆರಿಯವಾಳ್ ಅವರನ್ನು, ಅವರು ಮಾಡಿದ್ದ ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಭಾಗಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಉಳಿಸಿ ಶೃಂಗೇರಿ ಆಚಾರ್ಯರನ್ನು ಟೀಕಿಸಿದ ಬಾಗವನ್ನು ಅಳಿಸಿಹಾಕಿ ಪ್ರಕಟಿಸಬಹುದೆಂದು ಕೇಳಿದರು.

ಅದಕ್ಕೆ ಅವನು ಪಡೆದ ಉತ್ತರ ಅವನನ್ನು ಆಶ್ಚರ್ಯಗೊಳಿಸಿತು. ಪೆರಿಯವಾಳ್ ಅವರ ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ತಮ್ಮನ್ನು ಹೊಗಳಿದ ಭಾಗವನ್ನು ಅಳಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ವಿಮರ್ಶಾತ್ಮಕ ಅವಲೋಕನವನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿದರು.

ನಿಜಕ್ಕೂ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಅಳಿಸಬೇಕೆ ಪೆರಿಯವಾಳರೇ? ಎಂದು ಸಂಪಾದಕರು ಆಶ್ಚರ್ಯ ಪಡುತ್ತಿರುವಾಗ, ಪೆರಿಯವಳು `ಚೇಷ್ಟೆಯ' ನಗುವಿನೊಂದಿಗೆ ಮುಂದುವರಿಸಿದರು, "ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ಅಂತಹ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಬರವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದರೆ, ಅದೇ ದೃಷ್ಟಿಕೋನವನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಇನ್ನೂ ಅನೇಕರು ಇರಬಹುದು. ನಾವು ಅದನ್ನು ನಮ್ಮ ಉತ್ತರದೊಂದಿಗೆ ಪ್ರಕಟಿಸಬೇಕು.

ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರ ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಲೇಖನದಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಸೇರಿಸಬೇಕು ಎಂದು ತಿಳಿಯದೆ ಸಂಪಾದಕರು ಅದನ್ನು ಪೆರಿಯಾವಾಳ್ಗೆ ಅಜ್ಞೆಯನ್ನು ಮಾಡಲು ಬಿಟ್ಟರು.

ಪೆರಿಯವಾಳ್ ಲೇಖನದ ಮೂಲಕ ಹೋದರು. ಅವರು ವಾಕ್ಯಕ್ಕೆ ಬಂದರು, "ಎಲ್ಲಾ ಮಠಗಳ ಮುಖ್ಯಸ್ಥರು ಇದನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿದರೆ (ಅಂದರೆ ಪೆರಿಯಾವಾಲ್ ಅವರ ಉದಾಹರಣೆ) ನಮ್ಮ ಸುಧಾರಣಾವಾದಿ ನಾಯಕರು (ಜೀವನ ಮತ್ತು ಮೌಲ್ಯಗಳಿಗೆ

ಧರ್ಮಗ್ರಂಥದ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಖಂಡಿಸುತ್ತಿರುವವರು) ಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ ಕಣ್ಮರೆಯಾಗುತ್ತಾರೆ'. ಇಲ್ಲಿ ಪೆರಿಯವಾಳ್ ಅವರೇ ಸೇರಿಸಿದ್ದಾರೆ : 'ಆದರೆ ದೈವಿಕ ಚಿತ್ತವು ಅಂತಹದ್ದಲ್ಲ, ಅವರು ನಿಷ್ಠಾ (ಒಳಗಿನ ಹೀರಿಕೊಳ್ಳುವಿಕೆ) ಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ' !

ಆ ಕರುಣಾಜನಕ ಸೇರ್ಪಡೆಯಲ್ಲಿ ಎರಡು ಪ್ರಮುಖ ಲಕ್ಷಣಗಳಿವೆ, ಒಂದು ಅಂತಹ ಘಟನೆಗಳು ದೈವಿಕ ಇಚ್ಛೆಯ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತವೆ, ನಾವು ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಯಾರನ್ನೂ ದೂಷಿಸಬಾರದು. ಎರಡನೆಯ ಅಂಶವೆಂದರೆ, ದೂಷಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ನಿಷ್ಕ್ರಿಯತೆಯು ಜಡತ್ವ ಅಥವಾ ಅಸಾಮರ್ಥ್ಯದಿಂದಲ್ಲ, ಆದರೆ ಚಟುವಟಿಕೆಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಮತಲಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ನಿಷ್ಠಾದ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ.

ಕೆಲವರು ಪೆರಿಯವಾಳ್ ಮಾಡಿದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಜನರನ್ನು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕವಾಗಿ ಬೆಳೆಸಲು ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿ ಪ್ರಯಾಣಿಸಲು, ಸಂದೇಶಗಳನ್ನು ನೀಡಲು ಮತ್ತು ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಹಾಕಲು ಶೃಂಗೇರಿಯನ್ನು ಒತ್ತಾಯಿಸುತ್ತಿದ್ದರು ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಅವರು ನೀಡಿದ ಉತ್ತರವನ್ನು ಚಿನ್ನದ ಅಕ್ಷರಗಳಲ್ಲಿ ಕೆತ್ತಬಹುದು:

"ಈಗಿನ ಯುಗದಲ್ಲಿ ಕಂಚಿ ಪೀಠಾಧಿಪತಿ ಮತ್ತು ನಾನು ಶ್ರೀ ಶಂಕರರ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು ಭಗವತ್ಪಾದರು . ಆದುದರಿಂದ, ಅವನು ಮಾಡಿದ ಒಳ್ಳೆಯ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ನಾನು ಮಾಡಿದಂತೆಯೇ ಪರಿಗಣಿಸಿ, ಮತ್ತು ಅವನು ಪಡೆಯುವ ಖ್ಯಾತಿಯೂ ನನಗೆ ಸೇರುತ್ತದೆ."

ನಮ್ಮ ಹೃದಯವನ್ನು ಕದಲಿಸುವಂತಹ ನಿದರ್ಶನಗಳು ಇವೆ, ಅಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಸಹ ಎರಡು ಆಚಾರ್ಯರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರು ಅವರಿಗೆ ಮಾಡಿರುವುದು ಇಬ್ಬರ ಪರವಾಗಿ ಎಂದು ಅರಿತುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ.

1927 ರಲ್ಲಿ ಪಾಲ್ಘಾಟ್‌ನ ಪಲ್ಲವೂರ್‌ನಲ್ಲಿ ಪೆರಿಯಾವಾಲ್ ಶಿಬಿರದಲ್ಲಿ ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧ ಕಾನೂನು ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರೂ ಮತ್ತು ದೇವರ ಲೇಖನಗಳ ಪ್ರಕಾಶಕರಾಗಿದ್ದ ಶ್ರೀ

ಟಿ.ಎಂ.ಕೃಷ್ಣಸ್ವಾಮಿ ಅಯ್ಯರ್ ರವರು ತಿರುಪ್ಪುಗಝ್ ಭಜನೆಯನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಿದರು. ಪೆರಿಯವಾಳ್ , ಮೊದಲಕ್ಷರಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿಸಲು TM ಅವರಿಗೆ `ತಿರುಪ್ಪುಗಝ್ ಮಣಿ' ಎಂಬ ಬಿರುದನ್ನು ನೀಡಿದರು. ಅಲ್ಲಿಂದ ನೇರವಾಗಿ ಕೊಯಮತ್ತೂರಿಗೆ ತೆರಳಿದ ಟಿಎಂಕೆ ಅಲ್ಲಿ ತಂಗಿದ್ದ ಶೃಂಗೇರಿ ಆಚಾರ್ಯರ ಮುಂದೆ ಭಜನೆ ಮಾಡಿದರು. ಕಂಚಿ ಆಚಾರ್ಯರು ನೀಡಿದ ಬಿರುದನ್ನು ಆಚಾರ್ಯರಿಗೆ ತಿಳಿಸಲಾಯಿತು. ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಜಂಟಿಯಾಗಿ ಈ ಶೀರ್ಷಿಕೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ ಎಂದುಕೊಳ್ಳಿ ಎಂದು ಉತ್ತರಿಸಿದರು.

ಶೃಂಗೇರಿ ಆಚಾರ್ಯರು ಒಮ್ಮೆ ಅವರು ತೇತಿಯೂರ್ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳ ಬಳಿ ತೀರಾ ಸಾಂದರ್ಭಿಕವಾಗಿ ಅವರನ್ನು ಕೇಳಿದರು, " ಅವನು ಏನಾದರೂ ಮಾಡಿದ್ದರೆ, ಅದು ನಾವು ಮಾಡುವಂತೆಯೇ ಅಲ್ಲವೇ?"

1927 ರಲ್ಲಿ ಪೆರಿಯವಾಳ್ ಕೊಯಮತ್ತೂರುಗೆ ಭೇಟಿ ನೀಡಿದಾಗ ಅವರ ಶಿಬಿರವು ಅಲ್ಲಿನ ಶೃಂಗೇರಿ ಮಠದಲ್ಲಿತ್ತು .

ರಾಮನಾಥಪುರಂ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಪರಸ್ಪರ ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿ ಬಿಡಾರ ಹೂಡಿದ್ದರು. ಕಂಚಿ ಪೆರಿಯಾವಾಳ್ ಇಳಯತ್ತಕುಡಿ ಮತ್ತು ಶೃಂಗೇರಿ ಭಾರತಿಯವರ ಚಾತುರ್ಮಾಸ್ಯವು ಕುನ್ರತ್ತೂರಿನಲ್ಲಿ ಆಚರಿಸಿದರು. 10 ಕಿಮೀ ಅಂತರದಲ್ಲಿ ಆಚಾರ್ಯರ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆದ ತಾತ್ವಿಕ ಚರ್ಚೆಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಲು ಒಂದೇ ಗುಂಪಿನ ಬಹಳಷ್ಟು ವಿದ್ವಾಂಸರು ಎರಡೂ ಶಿಬಿರಗಳಿಗೆ ಬಂದರು. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಆಚಾರ್ಯರು ಇನ್ನೊಬ್ಬರು ನೀಡಿದ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಗಳ ಬಗ್ಗೆ ವಿದ್ವಾಂಸರನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಆಳವಾಗಿ ಮೆಚ್ಚುತ್ತಾರೆ.

ಯಾವಾಗ ಚಂದ್ರಶೇಖರ ಭಾರತಿ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಅಂದಿನ ರಾಮನಾಡು ಜಿಲ್ಲೆಯ ಪಲ್ಲತ್ತೂರಿನಿಂದ ಹೊರಟರು, ಪೆರಿಯವಾಳ್ ಅವರ ಪ್ರವಾಸದಲ್ಲಿ ಆ ಸ್ಥಳವನ್ನು ನಿಗದಿ ನಿರ್ಧರಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಗ್ರಾಮವು ಶೃಂಗೇರಿ ಮಠಕ್ಕೆ ನಿಷ್ಠೆ ಹೊಂದಿದೆ ಎಂದು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿದ `ಅತಿ' ಭಕ್ತಾದಿಗಳು ಭಾರತಿಯವರಿಗೆ ದೂರುವ ಧ್ವನಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದರು. ಇನ್ನುಳಿದ ಸ್ವಾಮಿಗಳಿಗೆ ಕೆಲವರಿಂದ ಭವ್ಯ ಮೆರವಣಿಗೆ ಏರ್ಪಡಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಹೇಳಿದರು. ಭಾರತಿ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಮುಗುಳ್ನಕ್ಕು ಉತ್ತರಿಸಿದರು "ಅದು ಹೌದಾ? ಅವರನ್ನು

ಯೋಗ್ಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬರಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಾಗುತ್ತದೆಯೇ ಎಂದು ಖಚಿತಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ. ನಾವು ನಮ್ಮದೇ `ಬೋಯೀ'ಗಳನ್ನು (ಪಲ್ಲಕ್ಕಿ ಧಾರಿಗಳನ್ನು) ಮೆರವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಸೇವೆ ಮಾಡಲು ಕಳುಹಿಸುತ್ತೇವೆ ಹಾಗೂ ಅವರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ತಮ್ಮ ಪಲ್ಲಕಿ ಧಾರಿಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದರು. ಕಾಮಕೋಟಿಯ ಪೀಠಾಧಿಪತಿಗಳನ್ನು ಪಲ್ಲಕ್ಕಿಯನ್ನು ಹೊತ್ತ ಶೃಂಗೇರಿ ಪರಿಚಾರಕರ ಆ ಅಮೃತ ಪ್ರಸಂಗವನ್ನು ಕಣ್ತುಂಬಿಕೊಳ್ಳೋಣ !

ಬಹುಕಾಲ ಕಂಚಿಮಠದ ವ್ಯವಸ್ಥಾಪಕರಾಗಿದ್ದ ದಿವಂಗತ ಶ್ರೀ ವಿಶ್ವನಾಥ್ ಅಯ್ಯರ್ ಅವರು “ಪೆರಿಯಾವಾಳ್ ಆ ರೀತಿ ಕೋಪಿಸಿಕೊಂಡದ್ದನ್ನು ನಾನು ಯಾವತ್ತೂ ನೋಡಿಲ್ಲ” ಎಂಬ ಒಂದು ಘಟನೆಯನ್ನು ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ! ಶೃಂಗೇರಿ ಭಾರತಿಯವರು ಅಂತರ್ಮುಖಿಯಾಗಿ ಹಾಡುತ್ತಾ, ಕುಣಿಯುತ್ತಾ, ನಗುತ್ತಾ, ಅಳುತ್ತಾ ಅತೀವ ಅಲೌಕಿಕ ಸಂಭ್ರಮದಲ್ಲಿದ್ದರು. ಆ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲೊಂದು ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಲೌಕಿಕ ಪರಿಜ್ಞಾನವನ್ನು ತೊರೆದು ವಸ್ತ್ರಧಾರಣೆಯನ್ನೂ ಮರೆತುಬಿಡುತ್ತಿದ್ದರು, ಒಬ್ಬ ಭಕ್ತ ಪೆರಿಯಾವಾಳ್ಗೆ ‘ಅವರು ಹುಚ್ಚನಾಗಿದ್ದಾರೆ‘ ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ಅಷ್ಟೇ. ಪೆರಿಯವಾಳ್ ಅದನ್ನು ಕೇಳಲು ಸಹಿಸಲಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ‘ಶಿವ, ಶಿವ, ಶಿವ‘ ಎಂದು ಬಹುತೇಕ ಜೋರಾಗಿ ಕೂಗಿದರು ಮತ್ತು ಅವರು ಅಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಭಕ್ತನನ್ನು ಕುರಿತು, "ನೀವು ಸಹ ಹುಚ್ಚರೆ. ಹುಚ್ಚರಾಗಿರುವುದು ಅಥವಾ ಸಾಮಾನ್ಯರಾಗಿರುವುದು ಏನು ಎಂದು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿದಿದೆಯೇ? ನೀವು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ತಿಳಿದಿದ್ದೀರಾ? ಹಾಗೆ ಮಾತನಾಡಲು ನಿನಗೆ ಎಷ್ಟು

ಧೈರ್ಯ?" ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಅವರು ಮೌಖಿಕವಾಗಿ ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ದೀರ್ಘವಾಗಿ ಟೀಕಿಸಿದರು ಮತ್ತು 'ಹೋಗಿ ಚಂದ್ರಮೌಳೀಶ್ವರನನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಿಬಿಡಲು ಬೇಡಿಕೋ ' ಎಂದು ಕೊನೆಗೊಳಿಸಿದರು.

1935 ರಲ್ಲಿ, ಮಹಾ ಪೆರಿಯವಾಳ್ ಕಲ್ಕತ್ತಾಗೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ನವರಾತ್ರಿ ಪೂಜೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ಶ್ರೀ ಮಂತ್ರೇಶ್ವರ ಶೃಂಗೇರಿ ಮಠದ ಪರಮ ಭಕ್ತರಾಗಿದ್ದ ಶರ್ಮ ಅವರು ಪೂಜಾ ಸಮಿತಿಯ ಸದಸ್ಯರಲ್ಲೊಬ್ಬರು. ನಾಲ್ಕನೇ ದಿನದವರೆಗೆ ಪೂಜೆಯ ಆಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಅವರು ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದರು ನಂತರ ಅವರು ಯೋಚಿಸಿದರು, "ಈ ಪೂಜೆಯನ್ನು ಶೃಂಗೇರಿಯಲ್ಲಿ ಒಮ್ಮೆ ಹೋಲಿಸಬಹುದೇ ?" ಮತ್ತು ಮುಂದೆ ಅವರಿಗೆ ಕಲ್ಕತ್ತಾದಲ್ಲಿ ತನ್ನನ್ನು ತಾನೇ ಹೊಂದಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ದೂರವಾದರೂ ಪ್ರಯಾಣಿಸಿ ಶೃಂಗೇರಿ ತಲುಪಿದರು.

ಶೃಂಗೇರಿಯಲ್ಲಿ ಭಾರತಿ ಸ್ವಾಮಿಗಳ್ ಅವರನ್ನು ಅಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಕಠಿಣ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರು. 'ನಿಮಗೆ ನಮ್ಮ ನಡುವೆ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯವಿದೆಯೆಂಬ ಕಲ್ಪನೆಗಳಿವೆ ಆದ್ದರಿಂದ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರಲು ಆಪೂಜೆಯನ್ನು ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಬಹಳ ತಪ್ಪು. ಒಂದು ಕ್ಷಣ ಕೂಡ ಇಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಬೇಡಿ ಹಿಂತಿರುಗಿ' ಎಂದು ಅವರು ವ್ಯಾಕುಲದಿಂದ ಹೇಳಿದರು. ಶರ್ಮಾರವರು ಪ್ರಬುದ್ಧ ವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಿದ್ದರಿಂದ ಅವರು ಪಾಠ ಕಲಿತರು ಮತ್ತು ಅವರ ಮನಸ್ಸು ಶುದ್ಧವಾಯಿತು.

ಸರಿಯಾದ ಪ್ರಯಾಣದ ಮಾರ್ಗಗಳಿಲ್ಲದ ಆ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ, ಅವರು ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ವಿಜಯದಶಮಿ ದಿನದಂದು ಸರಿಯಾಗಿ ಕಲ್ಕತ್ತಾವನ್ನು ತಲುಪಿದರು ಮತ್ತು ಪೆರಿಯವಾಳ್ ಅವರ ಪಾದಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದರು. ನಂತರ ಶೃಂಗೇರಿಯ ಭಾರತಿಯವರ ಸಂದೇಶ ವಿವರಿಸಿದರು ಮತ್ತು ಕಂಚಿ ಸ್ವಾಮಿಗಳ್ ಮತ್ತು ಶೃಂಗೇರಿ ಭಾರತಿಯವರ ವ್ಯತ್ಯಾಸದ ಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಅಳಿಸಲಾಗಿದೆ ಎಂದು ಬೇಡಿದರು. ಪೆರಿಯವಾಳ್ ಸಂತೋಷದಿಂದ ನಕ್ಕರು ಮತ್ತು ಅವರಿಗೆ `ವಿಶೇಷವಾಗಿ ' ನವರಾತ್ರಿ ಪ್ರಸಾದ ನೀಡಿದರು.

ಮಹಾ ಪೆರಿಯವಾಳ್ ಫೆಬ್ರುವರಿ 1966 ರಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರು (ಮದ್ರಾಸ್ ಪ್ರಾಂತ್ಯ), ಮೈಲಾಪುರದಲ್ಲಿ ಪೆರಿಯವಾಳ್ ಕ್ಯಾಂಪ್ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಕಲಾ ಪ್ರೌಡಿಣ್ಯರಾದ

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಚಂದ್ರಶೇಖರನ್ ಅವರು ಮಠವು ಬರೆದ ಕೆಲವು ಲೇಖನ ಅಥವಾ ಪತ್ರದ ಬಗ್ಗೆ ತಮ್ಮ ಕಾರವಾದ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರು ! ಮಹಾ ಜ್ಞಾನಿಗಳ ಸಮಚಿತ್ತತೆ, ಸಮದರ್ಶನ , ಸಮದೃಷ್ಟಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅಂದು ನನಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು.

ಪೆರಿಯವಾಳ್ ನನ್ನತ್ತ ನೋಡಿ, ತನ್ನ ಕೈಗಳಿಂದ ಮುಷ್ಟಿ ಹೊಡೆದಂತೆ (ಗುದ್ದುವಂತೆ) ಸನ್ನೆ ಮಾಡಿ, "ನೀನು ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅನುಸರಿಸುತ್ತೀರಾ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದರು.

ಪ್ರದೀಪಮ್ 4 ರಲ್ಲಿ ಪೊಲಗಂ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳ ಲೇಖನವನ್ನು ಓದುವ ಮೂಲಕ ನಾನು ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗೆ ವಿವರಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಅದು ನನಗೂ ದುಃಖವಾಗುತ್ತಿದೆ'.

ಅವರು ಮತ್ತೆ ಕೇಳಿದರು "ನಿನಗೆ ಮಾತ್ರ ದುಃಖವಾಗಿದೆಯೇ ಕೃಷ್ಣಸ್ವಾಮಿಯ ಅಯ್ಯರ್ ಮೇಲೆ ಕೋಪಗೊಳ್ಳಬೇಡ?" ಪೆರಿಯವಾಳ್ ಕೋಪದ ತಮಿಳು ಪದವಾದ "ಕೋವಂ" ಗೆ ಬದಲಾಗಿ 'ಕೋಮ್' ಎಂದು ಉಚ್ಚರಿಸಿದರು. ಮಗುವು ಆ ಪದವನ್ನು ಉಚ್ಚರಿಸುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿತ್ತು ! ಆ ವಿಧಾನವೇ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಈ ವಾದಗಳು ಮತ್ತು ಪ್ರತಿವಾದಗಳು ಬಾಲಿಶವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಸೂಚಿಸುತಿತ್ತು !

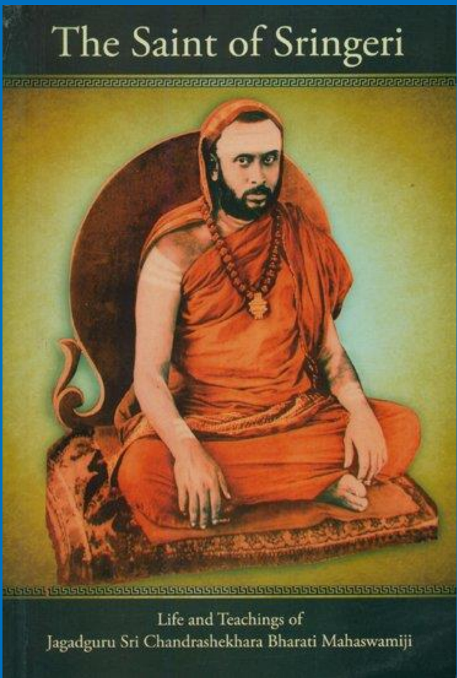
"ವಾಸ್ತವವಾಗಿ, ನಾನೂ ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಮೇಲೆ ಕೋಪಗೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಅವನು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕತೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸದ ವಿಷಯಗಳತ್ತ ಭಕ್ತರಿಗಿದ್ದ ಗಮನವನ್ನು ಬೇರೆಡೆಗೆ ತಿರುಗಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ ಹಾಗೂ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿರುವ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಈ ರೀತಿಯಾದ ಕಂಚಿ ಮಠದ `ಅತಿ'-ಭಕ್ತರ ಬಗ್ಗೆಯೂ ನನಗೆ ಅದೇ ಭಾವನೆ ಇದೆ " ಎಂದರು.

(ಅಯ್ಯರ್ ಅವರ ಮೇಲೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಕೋಪಗೊಂಡಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು ಸತ್ವದ (ಸಂಯಮದ ಒಳ್ಳೆಯತನ) ಮೂರ್ತರೂಪವಾದ ಅವರಿಗೆ ಹೇಳಲು ನಾಚಿಕೆಪಟ್ಟು ಸುಮ್ಮನಿದ್ದೆ).

ಸಮ್ಮಿಶ್ರಣವಾದ ಪೆರಿಯವಾಳ್ ಅವರು, "ಈ (ಅತೀ ಭಕ್ತರ) ಜಗಳ ನನ್ನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಕೊನೆಗೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಸಾಧಿಸುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ನನಗಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ವ್ಯೂ ಆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಅರ್ಥವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಕೃಷ್ಣಸ್ವಾಮಿ ಅಯ್ಯರ್ ರ ಮೇಲೆ ನಿಮ್ಮ

ಕೋಪ ಕೊನೆಗೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅದಕ್ಕೆ ನಾನು ಉತ್ಸುಕನಾಗಿದ್ದೇನೆ ನಾನು ಅದನ್ನು ಸಾಧಿಸಬಲ್ಲೆ ಎಂದು ನನಗೂ ಅನಿಸುತ್ತದೆ. ನಾನು ಹೇಳುವುದನ್ನು ನೀವು ಮಾಡುವವರಾದರೆ ಅವರು (ಕೃಷ್ಣಸ್ವಾಮಿ ಅಯ್ಯರ್) " ಶೃಂಗೇರಿಯ ಸಂತ " ಎಂಬ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಒಮ್ಮೆ ಅದರ ಪ್ರತಿಯನ್ನು ಪಡೆದು ಓದಿ. ಹೇಳಿ, ಮಾಡುತ್ತೀರಾ?"

ಅಂತಹ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಯಾರೂ ಉಲ್ಲಂಘಿಸಬಹುದೇ? ಕೆ. ಚಂದ್ರಶೇಖರನ್ ರವರು,

"ಐಯ್ಯರ್ ಅವರಿಗೆ ನನ್ನ ಧನ್ಯವಾದಗಳು. ಅವರನ್ನು ಖಂಡಿಸಲು ಬಂದ ನನಗೆ ಈ ಚಂದ್ರಶೇಖರ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಚಂದ್ರಶೇಖರನಾದ ` ಶೃಂಗೇರಿಯ ಸಂತ 'ನ ಸಂಪರ್ಕಕ್ಕೆ ಬರುವಂತೆ ನನನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ಆ ಅದ್ಭುತ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಓದಿದ ನಂತರ, ಲೇಖಕರ ಕಡೆಗೆ ನನ್ನ ' ಕೋಮ್ ' ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಕಣ್ಮರೆಯಾಯಿತು ! ಅವರು ಗುರುವಿನ ಸಂಪೂರ್ಣ ಭಕ್ತಿಯುಳ್ಳ ವ್ಯಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದಿರುವ ಮಹಾನ್ ವಿದ್ವಾಂಸರು ಎಂದು ನಾನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಅಂತಹವನು ವಿವಾದಗಳಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದರೆ ಅದು ಮಹಾ ಭ್ರಮೆ, ಮಹಾ ಮಾಯೆಯ ಕೈವಾಡವಲ್ಲದೆ ಬೇರೇನೂ ಅಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಯಿತು" ಎಂದು ಹೇಳಿದರು.

ಆ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ನಾನು ಆ ಪುಸ್ತಕದ ಕೇಂದ್ರ ವ್ಯಕ್ತಿಯಾದ ಶೃಂಗೇರಿಯ ಆ ಸಂತನ ಬಗ್ಗೆ ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡೆ. ಅದನ್ನು ಓದುವಾಗ ಕಂಚಿಯ ಸಂತನ ಬಗ್ಗೆ ಓದುತ್ತಿರುವಂತೆ ಭಾಸವಾದ ಅನೇಕ ಪ್ರಸಂಗಗಳಿವೆ.

ಪ್ರದೀಪಮ್ 4 ಎಂಬ ಮಾಸಿಕವು ಕಾಮಕೋಟಿ ಕಂಚಿ ಮಠಕ್ಕೆ ಸಮರ್ಪಿಸಲಾಗಿದೆ . ಇದು ಸಂಸ್ಕೃತ ವಿದ್ವಾಂಸ ಪೊಲಗಂ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳ ಲೇಖನಗಳ ಸರಣಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದು, ಮಠದ ಪ್ರಾಚೀನತೆಯನ್ನು ದೃಢೀಕರಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಇದಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾದ ವಾದಗಳಿಂದ ಮಠಗಳು ಭಿನ್ನಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಎದುರಿಸ ಬೇಕಾಯಿತು. ಈ ವಿಚಾರಗಳೆಲ್ಲವೂ ಪೀಠಾಧಿಪತಿಯಾದ ಕಾಂಚಿ ಆಚಾರ್ಯರ ಮತ್ತು ಮಠದ ಮಾತುಗಳಾಗಿ ವಿವರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಆದರೆ ಈ ಮಾತುಗಳು 1993 ರಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಎಲ್ಲಾ

ಐದು ಶಂಕರಾಚಾರ್ಯ ಮಠಾಧೀಶರ ಸಮಾವೇಶದಲ್ಲಿ ಪರಸ್ಪರ ಸ್ನೇಹದಿಂದ ಭೇಟಿಯಾದಾಗ ಸುಳ್ಳಾದವು. ಇದು ನಮ್ಮ ಮತ್ತು ಅವರ ಸಂತೋಷಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಯಿತು. ಆಗ ಕ್ರಿಯಾ ಪ್ರಪಂಚದಿಂದ (ಮಠಾಧಿಪತಿಯ ಸ್ಥಾನ) ಸಂಪೂರ್ಣ ವಿಮುಖರಾಗಿದ್ದ ಕಂಚಿ ಆಚಾರ್ಯರು ತನ್ನ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿಗೆ ಶೃಂಗೇರಿಯಲ್ಲಿರುವ ದೇವತೆಯಾದ ಶಾರದೆಗೆ ರೇಷ್ಮೆ ಮತ್ತು ವಜ್ರಾಭರಣಗಳನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಲು ನಿರ್ದೇಶಿಸಿದರು. ಶತಮಾನದ ಮಹಾನ್ ಸಂಘಟನಾಕಾರರಾಗಿದ್ದ ಅವರು ಹಿಂದಿರುಗಿದ ನಂತರ ಶೃಂಗೇರಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಘಟನೆಗಳ ಹಿತವಾದ ವರದಿಯನ್ನು ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿಯಿಂದ ಕೇಳಿ ತೃಪ್ತಿ ಹೊಂದಿದ್ದರು. ಈ ಸಂತಸದ ತಿರುವು ಸ್ವತಃ ಮಹಾ ಸ್ವಾಮಿಗಳ ಆತ್ಮಬಲದಿಂದಲೇ ಅವರ ಶತಮಾನೋತ್ಸವದ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ನಡೆದಿರುವುದಾಗಿ ಭಕ್ತರ ನಂಬಿಕೆಯಾಗಿದೆ.

ಮುಂದಿನ ಬಾರಿ ನಾನು ಪೆರಿಯವಾಳ್ ರನ್ನು ಭೇಟಿಯಾದಾಗ ನನ್ನ ' ಕೋಮ್ ' ಕಣ್ಮರೆಯಾಯಿತು ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ. ನಾನು 'ಶೃಂಗೇರಿ ಸಂತ" ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಓದುವಾಗ, ಹಲವು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಬಗ್ಗೆ ಓದುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸಿತು' ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಈಗಲೂ ಆ ದೈವಿಕವಾದ ಮುಗ್ದತೆಯೊಂದಿಗೆ ಸರಳವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ನೆನೆಸಿಕೊಂಡರೆ ಹೃದಯ ಪೂಜನೀಯವಾಗುತ್ತದೆ. 'ಹಾಗೆಯೇ? ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಓದಲು ಕೇಳಿದ ನಂತರ ನಾನು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಭಯಪಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ಏಕೆಂದರೆ ನಾನು ಭಾವಿಸಿದೆ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಓದಿದ ನಂತರ ನೀವು ಯೋಚಿಸಬಹುದು, ಈ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಪ್ರತ್ಯಗಾತ್ಮನ

(ಅಂತರ್ಮುಖ) ಮೇಲೆ ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸಿದವನು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಸ್ವಾಮಿಗಳಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಯಂತೆಯೇ, ಯಾವಾಗಲೂ ಪರಾಕ್ ದಲ್ಲಿದ್ದು (ಬ್ರಹ್ಮ ಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿದ್ದು / ಅಂತರ್ಮುಖಿಯಾಗಿದ್ದು) ಮತ್ತು ಸೂರ್ಯನ ಕೆಳಗಿನ ಎಲ್ಲಾ ವಿಷಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುವುದು ಹೇಗೆ? (ಕಂಚಿ ಪೆರಿಯವಾಳ್ ಅವರೇ `ಅಂಡರ್ ದಿ ಸನ್' (Under the sun) ಎಂಬ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಪದವನ್ನು ಬಳಸಿದ್ದರು). ಅದು ನನ್ನ ಭಯ ! ಆದರೆ ನಿಮಗೆ ಅನಿಸಿದ್ದು ನನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ಓದಿದ್ದಾಗಿಯಾ?"

"ಕಾಮಾಕ್ಷಿ ! ನಿನ್ನ ಈ ನಾಟಕ ನಟನೆ ಏನು!' ಎಂದು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಭಾವೋದ್ವೇಗದಿಂದ ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ನೀರು ತುಂಬಿತು.

ಆಚಾರ್ಯರ ಪ್ರತ್ಯಕ್ ಮತ್ತು ಪರಾಕ್ ಅಂಶಗಳ ಸುತ್ತ ಸುತ್ತುತ್ತಿದ್ದವು. ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅಲೋಚಿಸಿದ ನಂತರ, ನಾನು ಈ ಕೆಳಗಿನ ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ಅವಳೋ ಭಾರತಿ, ಇವಳೇ ಸರಸ್ವತಿ. "ಭಾರತಿ" ಎಂದರೆ "ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ಆನಂದಪಡುವವಳು" - ಆತ್ಮದ ಬೆಳಕು, ಜ್ಞಾನದ ಬೆಳಕು, ಜ್ವಾಲೆಯಂತೆ ಸ್ಥಿರ ಮತ್ತು ಏಕ ಬಿಂದು. ಭಾರತಿ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಶೃಂಗೇರಿಯವರು. "ಸರಸ್ವತಿ" ಎಂದರೆ "ನೀರಿನಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿರುವವಳು", ಕೃಪೆಯ ನೀರು ಎಲ್ಲಾ ದಿಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿ ಹರಿಯುತ್ತದೆ, ಹೊಸ ಜೀವನವನ್ನು ನೀಡುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲಾ ರೀತಿಯ ಉತ್ಪನ್ನಗಳಿಗೆ ಸ್ಫೂರ್ತಿ ನೀಡುತ್ತದೆ. ಕಂಚಿ ಸರಸ್ವತಿ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಇದನ್ನು ನಿರೂಪಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಇದನ್ನು ಕಂಚಿ ಪೆರಿಯಾವಾಳ್ಗೆ ಮುಂದೆ ನನ್ನ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಬಂದಂತೆ ಹೇಳಲು ನಾಚಿಕೆಯಾದಂತೆ ತೋರಿ ನಾನು ಅದನ್ನು ಬರೆದು ಅವರಿಗೆ ಪತ್ರ ಮುಖೇನ ಕಳುಹಿಸಿದೆ. ಮುಂದಿನ ಬಾರಿ ನಾನು ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಹೋದಾಗ ಅದು ಒಂದು ಮುಂಜಾನೆ ಪತ್ರದ ಬಗ್ಗೆ ಅವರಿಗೆ ಹೇಗೆ ಅನಿಸಿತು ಎಂದು ತಿಳಿಯಲು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ತುಂಬಾ ರೋಮಾಂಚನಗೊಂಡಿತ್ತು. ಅವರು ಶಿಬಿರದಲ್ಲಿ ಇರಲಿಲ್ಲ, ಹತ್ತಿರದ ಸ್ಥಳಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದರು. ನಾನು ಕುತೂಹಲದಿಂದ, ಅಸಹನೆಯಿಂದ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದೆ. ಕಾಯುವಿಕೆ ಎಳೆಯಿತು. ನಾನು ನನ್ನ ಕಚೇರಿಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಬೇಕಾಗಿದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಹಿಂತಿರುಗಿದೆ. ಆದರೆ ಮನಸ್ಸು ಮಾತ್ರ ತೂಗು ಕೊಂಡಿಯಾಗಿತ್ತು (ಟೆಂಟ್ ಗಳಿಗೆ ಲಗತ್ತಿಸಿರುವ ಹಗ್ಗ).

ಪೆರಿಯವಾಳ್ ಅವರು ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ, ಮಧ್ಯಾಹ್ನಕ್ಕೆ ಹಿಂತಿರುಗಿದರು. ಆದರೆ ನೇರವಾಗಿ ಬಾವಿಗೆ ಸ್ನಾನಕ್ಕೆ ಹೋದರು. ಬಹುಶಃ ತಮ್ಮ ಭೇಟಿಗಳಲ್ಲಿ ಅಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದ ಕೆಲವು ಮಾಲಿನ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಶುದ್ದಿಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು.

ಪರಿಚಾರಕ ಹೂಜಿಯನ್ನು ಬಾವಿಗೆ ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದನು.

ಪೆರಿಯವಾಳ್ ಅವರನ್ನು ಕೇಳಿದರು, "ನೀವು ಬಾವಿಯಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯನನ್ನು ನೋಡುತ್ತೀರಾ"?

ಅವರು 'ಹೌದು' ಎಂದರು.

"ನಿಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ಹೊಡೆಯುತ್ತಿದೆಯೇ?" ಅವರು ನನ್ನನ್ನು ಕೇಳಿದರು.

ಅದ್ವೈತದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಪರಿಕಲ್ಪನೆಗಳಿವೆ. ಒಂದು "ಪ್ರತಿಭಿಂಬ ವಾದ", ಸೂರ್ಯನು ಅನೇಕ ನೀರಿನ ಹನಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದರಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರತಿಫಲಿಸುವಂತೆಯೇ, ಒಂದು ಚೈತನ್ಯ (ಪರಮಾತ್ಮ) ಜೀವ ರಾಶಿಗಳ (ವೈಯಕ್ತಿಕ ಆತ್ಮಗಳು) ಅನೇಕ ಅಂತಃಕರಣಗಳಲ್ಲಿ (ಆಂತರಿಕ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ) ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸುತ್ತದೆ. ಇನ್ನೊಂದು ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯು ಪ್ರಕಾರ ಅದು ಪ್ರತಿಬಿಂಬವಲ್ಲ ಆದರೆ ಅದು ಒಂದೇ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಎಲ್ಲ ಜೀವಗಳಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿರುವ ಚೈತನ್ಯವಾಗಿದೆ. ಇದು ವಿಶಾಲವಾದ ತೆರೆದ

ಆಕಾಶದ ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನು ನೀಡುತ್ತದೆ, ಅದು ಬರಿದಾಗಿರುವುದನ್ನು ಅರ್ಥೈಸುವ ಕಾರಣ, ಎಲ್ಲಾ ಖಾಲಿ ಪಾತ್ರೆಗಳಲ್ಲಿ ಅವ್ಯತವಾಗಿದೆ. ಹೊರಗಿನ ಬಾವಿಯ ನೀರು ತನ್ನೊಳಗೆ ಲೀನವಾದ ಹೂಜಿಯ ಒಳಭಾಗವನ್ನು ತುಂಬುವಂತೆ ಪ್ರಜ್ಞೆಯೇ ಪ್ರತಿ ಜೀವಿಯ ಅಂತಃಕರಣದಲ್ಲಿ ತುಂಬುತ್ತದೆ. ಈ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು "ಅವಚ್ಛೇದ ವಾದ" ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗ ನನ್ನ ಮುಂದೆ ಸೂರ್ಯನು ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಫಲಿಸುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನಾನು ನೋಡಿದೆ ಮತ್ತು ಪರಿಚಾರಕನು ಮಡಕೆಯನ್ನು ಬಾವಿಗೆ ಇಳಿಸುವುದನ್ನು ನೋಡಿದೆ ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನು "ಪ್ರತಿಭಿಂಬ ಮತ್ತು ಅವಚ್ಛೇದ" ವಾದಗಳೆರಡಕ್ಕೂ ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ಏಕಕಾಲದಲ್ಲಿ ನೋಡುತ್ತೇನೆ.' ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಪೆರಿಯವಾಳ್ ಅವರು ''ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಹೊಡೆಯಲು ಬಯಸಿದ್ದು ಅದನಲ್ಲ" ಎಂಬಂತೆ ನಕಾರಾತ್ಮಕವಾಗಿ ತಲೆ ಅಲ್ಲಾಡಿಸಿದರು.

ಅವರು ಬಾವಿಯನ್ನು ನೋಡಿದರು ಮತ್ತು ಸೂರ್ಯನನ್ನು ನೋಡಿದರು. ನನ್ನನ್ನು ಅರ್ಥಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನೋಡಿ ' ಭಾ ನಲ್ಲಿ ಸರಸ್ (ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಬೆಳಕು.)' ಎಂದು ಹೇಳಿದರು.

ಈ ನಿಗೂಢ ವೀಕ್ಷಣೆಯೊಂದಿಗೆ ಅವರು ತನ್ನ ಸ್ನಾನವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು. ನನಗೆ ರೋಮಾಂಚನವಾಯಿತು. ನಾನಗೆ ಜ್ಞಾನದ ಸೂರ್ಯನಾಗಿದ್ದ ಭರಾಯಿ ಸ್ವಾಮಿಗಳನ್ನು ಕರುಣೆಯ ಪ್ರತಿಭಿಂಬವಾಗಿ ಕೃಪೆಯುಳ್ಳ ಪೆರಿಯವಾಳ್ ನಲ್ಲಿ ಲೀನವಾಗಿರುವ ಹಾಗೆ ಕಂಡಿತು.

ಇದರ ಉತ್ತರಗಳು ತದ್ವಿರುದ್ಧವಾಗಿಯೂ ಸಹ ನಿಜವೆಂದು ನನಗೆ ತೋರಿತು. ಹೌದು ಜ್ಞಾನದ ಬೆಳಕು ಒಳಗಿರುವ ಕೃಪೆಯ ನೀರನ್ನು ಹೊರಸೂಸುತ್ತದೆ. ಬಾವಿಯೊಳಗೆ ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸಿದ್ದ ಸೂರ್ಯನು ನೀರಿನಿಂದ ತುಂಬಿದ್ದನಲ್ಲವೇ?

ಹೌದು, ಇಬ್ಬರು ಚಂದ್ರಶೇಖರರು ಶಂಕರ ನಾರಾಯಣರಂತೆ ಸಂಯೋಜಿತ ಏಕೀಕೃತವಾಗಿದ್ದು, ಪಯ್ಸೆ ಆಳ್ವಾರ್ ಅವರ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ ಖಚಿತತೆಯನ್ನು ವಿವರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆಳ್ವಾರ :

“ವಿಭಿನ್ನ ಕಾರ್ಯಗಳಿಂದ ಜಗವನ್ನು ನಡೆಸಿದರೂ, ಇಬ್ಬರೂ ಒಂದೆ ಭಾಗ ಮತ್ತು ಅಂಶವಾಗಿದ್ದಾರೆ.”

॥ वन्दे गुरु परम्पराम् ॥
CONCEPT & DESIGN: RAMKI BELLUR

om sri gurubhyo namaha